

سەربردەى نەفەق لىدانەكەى بەندىخانەى حىللە

سەعدوللا محمد حوسەين

* ناوى كىتەب: سەربردەى نەفەق لىدانەكەى بەندىخانەى حىللە

* نووسىنى: سەعدوللا محمد حوسەين

* تايپ: شىلان مەجىد

* نەخشەرىشى بەرگ و ناوئە: سەعدوللا رەفىق عباس

* ژمارەى سپاردن () ى سالى ۲۰۰۱ دراوئەتى

* چاپخانەى ()

سەرەتایەك

كە شۆڕشی ١٤ ی تەموزی ١٩٥٨ بەرپابوو، كاروباری رامیاری بە ئاشكرا دەستی پێكردو چين وتۆیژەكانی گەل رێكخراوی تایبەتمەندیان بۆ خوێان دروست كرد، لەگەڵیدا رێكخراویك بۆ جوتیارانی دروست بوو، ئێمەش لەبەر ئەوەی سالی ١٩٥٣ بەشداریان لە راپەرینی «خێرمان خێرو شەرمان شەر»ی جوتیارانی دەشتی هەولێر دژی چەوسانەوی دەست زۆلم و زۆرداری ئاغاوات كردبوو، یەكێك بووین لە خێزانە دەرکراوەكانی نیشتهجێی شار، كۆمەڵەی جوتیاران كە رێكخراویكی مەزنی رامیاری بوو و سەرپەرشتیی هەموو كاروباریكی جوتیاران و زەوی و زاریان دەكرد، بە باشیان زانی من بکەن بە نووسەر لە كۆمەڵەكەیان. تا ماوەیەكی زۆر كار بەم شێوەیە رویشت، پاشان رۆژگار چەرخەكە بەشیوەیەكی ناهەموار سوپاند تا رێكخراوەكە نەسكۆی هێناو بەرەو كزی و نەمان رویشت، منیش ئەو كات گەرانی هەموو سەر دوكانەكەمان، كە رادیۆو كاترێمێر و شتی لەو بابەتەمان دەفروشت.

تاوەكو سالی ١٩٦٣ زۆر جار تووشی مالتوشكێن و گرتن بووین، بەتایبەتی كاكەم لە سالی ١٩٦٢ گیراو بردیانە گرتووخانە (فەزلییە) لە بەغدا بۆ ماوەی دە مانگ مایەو.

كە كۆدەتای ٨ی شوباتی سالی ١٩٦٣ روویدا، رەشگیرییەكی وابوو كار بە دەستان بەناو خەلك كەوتن و، شەلم كۆری ناپارێزم خەلكیكی زۆریان لە بەندیخانەكان پەستا، سەرتان نەیهشتم منیش لە ٢٠/٢/١٩٦٣ بەر ئەو رەشەبایە

كەوتم و بوومە میوانی كاكەم لە بەندیخانە (هەولێر، ئەوەندە خەلك گیرابوون هەر موئەجە (دەهات، هە ئەوەندە بوو مرۆف تێیدا بژیت، بەلام كە گوتت ناچاری دەبرێتەو، ئێتر بەرەبەرە هەندێك لە گرتووەكانیان برد بۆ لێدان و كوتان لە بارەگای (حەرەس قەومی)، هەروەك دەگوترێ كەس نەیدەزانی چ باسەو چ هەڵایە.

من لە بێبەختیی خۆم لەو كاتەدا نەخۆش كەوتم و تووشی گورچیلە ئێشانیكی وابوو ئەگەر دكتۆر (عەبدولرەزاق دەباغ) نەبوایە بێگومان ئەمە هەقەم بۆ بەجێ دەهێنا، بەلام دكتۆری ناوبراو وەكو شیران منی داخلی نەخۆشخانە (كۆماری كرد، بە بەندی لە جێگایەكی تایبەتی دانام كە پێیان دەگوت (عوارض) بەبێ ئەوەی هیچ ناسیارییەكی پێشترمان هەبێ، جگە لەمن ئەو بەشە نەخۆشخانە سێ چوار نەخۆشی بەندی دیکە (لێ بوو، یەكێك لەوانە كاك (شێخەشەل) بوو كە هەموو گیانیان هەنجن هەنجن كردبوو لە بارەگای (حەرەس قەومی)، بەلام كۆلنەدەر بوو، هەر لەوێ شەوان كە لەپەچەیان لە دەستمان دەخست و بەزنجیریك كە مەترێك درێژ دەبوو لە چوارپایەكەیان دەبەستاینەو، وا رێككەوت ئەوكات هەلیكی زۆر باشم بۆ رەخسابوو بەشەو رابكەم، هەلەكەش بەم شێوەیە بوو؛ ئێمە فێربووین شەوان بەبێ ئاگاداری پۆلیسەكان بەزماریك دەستی خۆمان لە كەلهبچەكە دەكردهو لەبەن بەتانییەكەمان دادەنا تاكو هەست نەكەن، كە ئێشكگرەكان شەو نۆریان تەواو دەبوو، دەچوون چینهكە دیکە بانگ بکەن كە لەژووریكی دیکەدا بوون، دەرگیان بەكراوەی بەجێ دەهێشت و وایان دەزانی بەستراوینەتەو و بۆمان ناكێ رابكەین.

من وام ریکخستبوو ئەگەر رابکەم تاکو بەیانی هەستی پێ نەکەن، بەلام کە دایکەم هات بۆ لام و بەهیمنی پێم گوت بەتەمای راکردنم و داوام لێکرد جووتیک کالەم بۆ بێنێ، دایکەم زۆر بەتوندی نارهزایەتی دەری، چونکە دایکەم و خێزانە کە میان لەجیاتنی من دەگرت، بەو چەشنە وازم لە هەڵاتن هێنا.

ئێتر بەم شیوەیە بۆ ماوەی ۱۱ رۆژ لە نەخۆشخانەی کۆماری مامەووە لە بەشی (عوارض)، پاشان منیان ناردەووە گرتووخانە بۆ جیگاکی خۆم، ماوەی چەند رۆژێکی بەسەردا روشت منیان بردە لیژنەی لیکۆلێنەووە (اللجنة التحقیة)، ئەو لیژنەیە تایبەت بوو بە بەندە سیاسییەکان، بارەگای لیژنە لە شاری هەولێر بوو، بێنیم وا ئەو کەسانەی منیان بەگرتن داووە هاتوون شایەدیم لەسەر بدەن، پێنج لە ئاگاكان، دوایان هەر ئاگای گوندە کەمان بوون کە لەسالی ۱۹۵۳ دەریان کردبووین.

ناوی منیان بانگ کردو چوومە ژووورە کە، دواتر یەک یەک شایەدەکانیان بانگ کرد، چی خراپ بوو بۆ من بەدرۆ گوتیان، پاشان نۆرە من هات قسە بکەم، بە حاکمە کەم گوت یەکیەک لەو شایەدانه ئاواهی گوت، بۆچی بەعەرەبی بەشیوەیەکی دیکەتان نووسی؟! ناچارم کرد ئەو فەقەرەییە رهش بکاتەو.

بە حاکمە کە بووایە کە لە خۆیان بوو، چی خراپە بۆ من بێنووسی، بەلام سەرۆکی لیژنە کە راییدیککی عەسکەری بوو ناوی (عبدالطیف) بوو، زۆر چاک لە قەزەبە کە من گەشتبوو، کە ئەوێ شایەدەکان گوتیان هیچ پەیوەندیی بە منەو نییە (هەرچەندە تۆمەتی کۆمەڵەی جوتیاران هەبوو کە بەسەرمدا

سەپابوو).

منیش لەلای خۆمەووە ئیفادەی خۆم داو، هەموو شایەدەکانم بەدرۆ خستەو، سەرۆکی لیژنە کە پێی گوتم؛ من چاک دەزانم تۆ هیچت لەسەر نییە، وەرە جوین بە کەسایەتیە سیاسییە ناسراوەکان بەدە من یارمەتیت دەدەم بۆ بەریوون، منیش وەلامم دایەووە گوتم دەبێ بیووری من جوین بەهیچ کەسیک نادەم، ئەگەرچی ئێستا لە هیچ حزبیکیش نیم بەلام شتی وا ناکەم، گوتی کەیفی خۆتە من بۆ تۆمە، منیش سوپاسم کرد.

بەم جۆرە لیکۆلێنەووەم لەگەڵ کراو، دەستیان خستەووە کە لەبچەو منیان گەراندهووە گرتووخانە، بەندەکان بە کۆمەڵ هاتنەلام و سەبارەت بە لیکۆلێنەووە پرسیاریان لێ کردم، منیش بەدریژی بۆم گیرانەو.

ژیان و رابواردن لەگرتووخانە زۆر زۆر ناخۆش بوو، چونکە جیگامان کەم بوو، زۆرجار بواری دانیشتمان نەبوو، دەبواوە لەسەر پێ راوەستین، کە سوکارمان دەهاتنە سەردانمان، بەلام زۆر ئەزەتیان دەکێشا، لەگەڵ ئەوەش دایکی خوالیخۆش بووم زۆربە زۆرەکان دەهاتە لامان و، بە پۆلیسەکانی سەلماندبوو کە دایکی (عەریف محیەدین) سە، کە عەریفی بەندیخانە کە بوو و، بەناوی ئەو دەهاتە حەوشی بەندیخانە کەو لەوێ دیدەنیی من و کاکمی دەکرد.

تاكو لە هەولێر بووین هەر باش بوو، هەر نەبووایە بە دەردەسەریش بووایە چاویکمان بە کەسوکارمان دەکەوت، جارێکیان لە ئاپۆرای موحەمەد دایکمیان بەر داوۆووە دەستی بریندار بوو، زۆری ئەزەت خواردبوو.

لە ۱۹۶۳/۷/۶ ناویان بانگ کردم و دەستیان خستە

که له پچه و بردمیان و یتستگه ی شه مه نده فهری هه ولیر، کاترمیر هه شتی به یانی بوو ده یان بردم بۆ که رکوک بۆ ته وه ی رۆژی ۱۹۶۳/۷/۷ له دادگای عورفی دووهم ئاماده م بکه ن. که گه یشتمه لای شه مه نده فهره که بینیم دایکم و دایکی سامی (خیزانه که م) و هه رچوار منداله کان (حه سیبه، سامی، ماجید، وریا) گه یشتنه لام، هه ر چواریان له به رچاوم وه کو چه پکه گولیک بوون، ئه وکات وریا له باوه شی دایکی بوو، ئه وانی دیکه ش (سه لکه و بنکه) بوون، فرمی سک سی ریز به سه ر روومه ته جوانه کانیان ده هاته خواری، ده یان گوت باب به که ی ده که رپیه وه؟! دایکیان ته په سووره به کی به سه ردا هاتبوو چه ندی ده ی کرد قسه ی پینه ده کراو گریانی له گه روو مابوو، به لام دایکم ئه وه نده ژنیکی به هیمه ت بوو دلای هه موومانی ده داوه، ماوه به کی که م لام مانه وه تا کو شه مه نده فهره که ده ستی کرد به فیه فیه، به کترمان ماچ کردو منیان سوار کردو ئه وانیش به هه ناسه ساردی گه رانه وه مال، تا لیم دیار بوون هه ر ئاوړیان له من ده داوه.

بۆ ماوه ی نیوکاترمیر رۆیشتن گه یشتی نه لای گوندی شیراوه ی بن پردی، هه ر ئه وه نده مان زانی دوو لرمه ی زۆر گه وره هات و من و به ندیه کی دیکه که ده ستان به یه که وه به سترابوو به سه ربه کدا که وتین، بوو به ته قه، به لام زۆر به گه رمی. ماوه به کی پێچوو ته قه کردن وه ستاو پۆلیسه کان که له بن کورسیه کانیان نابووین، ئیمه یان هینایه خواری، بینیم دوو پۆلیس کوژرابوون له گه ل دوو پێشمه رگه، گوتیان شوفیری شه مه نده فهره که ش کوژراوه و ژنیکیش بریندار ببوو. وا ریککه وت له کاتی شه ره که کۆمه لیک سه رباز به ریگادا

ده رۆیشتن ریگه که ش زۆر نزیک بوو له سکه ی شه مه نده فهر، ئه گه ر پێشمه رگه کان سه رکه وتوو بوونایه ئیمه یان رزگار ده کرد. به لام هه ر ئه وه نده مان زانی ره وه جاشیکیش گه یشتنه ئه وئ، من ئه وکات زۆر ترسام چونکه سه ره که جاشه که ئه گه ر منی بینیبووایه هه ر له وئ منی ده کوشت، بێگومان بووم، به لام خوا کردی له به ر ترس و مشه وشیی خۆی منی نه ناسیه وه، چونکه من چاکه ت و پانتۆلم له به ر کردبوو خۆشم خسته په نا تا نه م بینئ، ئه وه نده ی پێ نه چوو لۆرییه کیان هینا ئیمه یان سوار کردو، ره وانه ی گرتوو خانه ی پردییان کردین، منداله وردکه ی پردی (ئالتون کوپری) تیمان وه رها تن گه لیک تفیان لی کردین، پاشان ئیمه یان فریدایه ژووری به ندیخانه بچوو که که ی پردی، هه ر کاترمیریک ماینه وه ئه و جاره ده ستیان به که له پچه به ستاینه وه، سواری لۆرییه کیان کردین به ره و شاری که رکویان بردین.

که گه یشتی نه که رکوک، دیتمان پیاوانی میری ئه و به رو ئه و به ری ده رگای گرتوو خانه که یان گرتوو بۆ ته وه ی هه رچی به پێشیاندا پروات بیده نه به رشه ق و شولاق تا کو فرپی ده ده نه ژووری، مالی زیادی پۆلیس ئاوابی که مه ئمورمان بوو بۆ بردنه که رکوک نه ی هیشت که س یه ک شه قیش له من بدات، هه ر خۆی پشتی چاکه ته که ی گرتم و به پێش ئه وانیدا بردم و فرپی دامه ژووری، که گه یشتمه ژووری چه ندی کردم و کردم هیچم نه ده دیت له به ر دوو که له جگه ره و، له به ر هه ناسه ی خه لکی زۆریش گه رم بوو، له به ر قه ره بالغیش گویم له هیچیش نه ده بوو، ژووره که خۆی جیگای چل هیستر بوو ۷۰۰ که سیان لی به ند کردبوو، که له نیوانیاندا سی شیت هه بوون، یه کی که له و شیتانه ۱۴ دیناری

هه‌بوو، پاکه‌تی جگه‌ره‌ی به ۵۰ فلس ده‌کری و به ۴۰ فلس ده‌یفرۆشته‌وه تا هه‌موو پاره‌که‌ی له ده‌ست چوو. به‌هه‌ر جوړیک بوو خۆم راهی‌نا وه‌ک خه‌لکه‌که ئه‌و شه‌وه‌م تا‌کو به‌یانی زۆر به ناخۆشی برده‌سه‌ر، ئیستاش له‌بیرمه‌ له نیوان ۱۶ لاقان درێژبووم، چونکه هیچ جیگا نه‌بوو.

دادگایی کردن و حوکم دانم

روژی ۷/۷/۱۹۶۳ ناویان بانگ کردم و ده‌ستیان به که‌له‌بچه به‌ستمه‌وه‌و، بۆمه‌حکه‌مه‌ی عورفی دووه‌میان بردم، که گه‌یشتمه دادگا دیتم شایه‌ده‌کان هه‌ر پینجیان له‌وین، منیان برده‌قه‌فه‌سه‌که‌و، ئه‌وانیش یه‌ک له‌دوای یه‌ک بانگ کران بۆ شایه‌دییه به‌درۆیه‌که‌یان، که ده‌ستیان به قسان کرد من تووشی هیستریایه‌کی ئه‌وها بووم به‌ده‌ست و به‌زمان شالام بۆیان برد، هه‌رچه‌نده سه‌روکی دادگا هاواری لی کردم هه‌ر گویشم نه‌دایه، وای لی‌هات داوای له ئینزیباتیک کرد هه‌ردوو ده‌ستم له پشته‌وه بگریتم، به‌لام خۆ نه‌یانتوانی زمانم بگرن، ئه‌وه‌نده‌ی پیم کراو له‌توانامدا بوو ئابرووم بردن، به‌لام بی سوود بوو، چونکه ئه‌و دادگایه هه‌ر به‌ناو دادگابوو، هه‌ر بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م بریاریان ده‌کردو به ۱۲ سال به‌ندی حوکمیان دام به‌پیی ماده‌ (۴۳) و ماده‌ (۳۱) و، سالیکیش له‌ژێر چاودیری پۆلیس بم، بریاریش درا ره‌وانه‌ی به‌ندیخانه‌ی نوگره‌ سه‌لمان بکریتم، به‌راستی چونکه توانیم هه‌رچی بیته‌ سه‌ر زمانم به‌شایه‌ده‌کانی بلیم، هه‌ر وام ده‌زانی ۱۲ رۆژ حوکم دراوم.

دواتر که پۆلیسه‌که منی گه‌رانده‌وه گرتووخانه‌که ده‌ستی نه‌خستمه‌ که‌له‌بچه‌وه‌و، که له ئۆتۆمبیله‌که‌ش هاتینه‌ خواره‌وه پيشم که‌وت و منیش له‌دوای ئه‌و ده‌رۆیشتم، وام لی‌کدایه‌وه پۆلیسه‌که ده‌ی ویست رابکه‌م، به‌لام که ته‌ماشای راست و چه‌پی خۆم ده‌کرد هه‌مووی چه‌کدار و پیاوانی میری بوون نه‌م ده‌توانی.

چوو مه وه گرتوو خانه كهی كهركوك، زۆریه ی بهندییه كان هاتنه لام و پرسیاریان لی كردم، منیش گوتم ۱۲ سال حوكم درام...، هه نديك له بهنديیه كان خه لکی كفری بوون، رۆژتيك یان دوو رۆژ پيش من حوكم درابوون، له گه ل ئه وان بوومه براده ر، ئه وانیش بۆ نوگره سه لمان ده نیـردران، دوو سی رۆژ له وگرتوو خانه یه ماینه وه، ته ماشامان كرد ئه گه ر به رتیل نه دهینه پۆلیسه كان زوو ره وان هه مان ناكه ن، گرتوو خانه كهش گه لتيك ناخۆش بوو، ناچار بووین هه نديك پاره مان دا به پۆلیسه كان و، رۆژی ۱۶/۷/۱۹۶۳ پاش نوێژی عه سر ئیمه یان برده ویتسه گی شه مه نده فیه ری كهركوك، كه گه یشته نه ئه وێ دیتمان شه مه نده فیه ره كه پراوپره له خه لکی گوندان و فه قیره فوقه را گیراون و ره وان هه ی (موسه یه ب) یان ده كه ن، ئیمه ئه وان هه ی حوكم درابووین گشتمان ۱۲ كه س بووین (چونكه هه نديکی خه لکی حه و یجه ش حوكم درابوون)، به پاسه وانیتیه کی زۆره وه له فارگو نیکی تاییه تی یان داناین، پيش ئه وه ی سواری فارگو نه كه مان بكه ن منداله وردكه ی كهركوكیان هینابوو به رده وردكه یان تی گرتین، زۆرمان پي ناخۆش بوو، به لام هیچمان پي نه ده كرا، دیمه نیکی تربشم دیت؛ پیاو یکی خه لکی گوند له گیراوه كان ده یو بست نوێژی عه سر بكات، كه چه چاكه تیه کی له بهر بوو هه رچه ندی ده ی كرد نه یده توانی له به ری بكاته وه تا نوێژی له سه ر بكا، چونكه هینده یان لی دابوو شان و پیلی نه ده سوپرایه وه، ده ستیان له یه كتر به ستاینه وه شه مه نده فیه ده ستی به رۆیشتن كرد، له ریگا ویستیان لی مان بده ن به لام نه یان توانی، ده یان زانی هیچیان لی قبول ناكه ن، چونكه ئیمه حوكم درابووین و لی یان بی منه ت ببووین.

كه شه مه نده فیه ره كه گه یشته نزيك كفری دیتمان كه سوکاری براده رانی كفری هاتبوونه سه ر ریگا، باش بوو چاو یكيان به به نديه كانیان كه وت و هه نديك خوار دنيشيان بۆ مان هینابوو، دا یکی كاك محمه مد جه میل كویه ی هینابوو. شه و درهنگ گه یشته نه گرتوو خانه ی به غدا، بۆ به یانی ۱۷/۷/۱۹۶۳ پاش عه سر ده ست كرا به ناو خويندنه وه، ئیمه و هه نديکی ديه کی شه ره كانی ديه كه ناومان خوینرایه وه بوو به شه قه شه قی كه له بچه را وه شان دنی پۆلیسه كان و ده ستیان خستینه كه له بچه و سواری لۆریه کیان كردين و، ئیمه یان برده (محطة شرقي بغداد) و سواری فارگو نیکیان كردين به ره و شاری سه ماوه، ئه و شه وه دوورو دريژه ئه وه نده ی كردمان و كردمان ده ستیان له كه له بچه نه كردينه وه، به راستی زۆر هیلاك بووین له به غدا وه بۆ شاری سه ماوه دوو دوو ليك به سترابووینه وه.. سه فیه ریکی زۆر ناخۆش بوو، گیرانه وه ی هه ر به قسه خۆشه. بۆ به یانی زوو گه یشته نه شاری سه ماوه... ئۆخه ی سه د ئۆخه ی ئیمه یان دابه زاندو لۆرییه کیان هینا و سواریان كردين و به ره و گرتوو خانه ی شاری سه ماوه به ری كه وتین، كه گه یشته نه ئه وێ، بینیمان ئه ویش پر بوو له به نديكرا وان، هه نديك هه ر له وێ به نديبون، هه نديکی ديه كهش ئاماده كرابوون له گه ل ئیمه ره وان هه ی نوگره سه لمان بكرین... پاش كاتر میـر ۸ ی به یانی پاسیکی گه وره ی داریان هینا گشتمانیان سوار كردو، به ره و نوگره سه لمان به ری كه وتین، ۱۸ ی مانگی ته موزه چه ندی بیـری لی ده كه یه وه گه رمایه، به چوار كاتر میـر ئه و جا توانیمان ئه و ریگایه گه رمه بی ئاوه قوماویه ببـرین، له ریگا له یه ك دوو جیگا

رایان گرت، ناوی جیگاگان (حومه‌ییده) و (شیخییه) بوو، هەر یه‌که‌و بیرتیکى ئیرتیوازیى لى بوو، گوايه ئاومان خوارده‌وه، به‌لام چ ئاو هه‌روه‌کو ژه‌قنه‌بووت بوو هەر به‌ناو ئاوبوو.

نوگره‌ی ناموباره‌ک

نوگره‌ سه‌لمان شار نییه‌و هەر به‌ناو قه‌زایه، له‌ماله‌ پۆلیسی به‌ندیخانه‌و هه‌ندیک مالّه پۆلیسی خانه‌نشین به‌ولاوه‌ هیچ مالتیکی دیکه‌ی لى نه‌بوو، چونکه‌ به‌ راستی ژیان له‌م جوړه جیگایانه‌ زۆر سه‌خته. بویه پیتی ده‌لین نوگره، چونکه‌ جیگاگه‌ی نزمه، یه‌که‌م جار گه‌یشتییه (قضاء سلمان) که یه‌ک کیلۆمه‌تر له‌پیششه‌وه‌تری به‌ندیخانه‌که‌و (مدیریه‌ شرطة البادية الجنوبية) یه. هەر ئه‌وه‌نده‌مان زانی پاسه‌که‌مان گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگای به‌ندیخانه‌ی کۆن، هه‌موومانیان هینایه‌ خواره‌وه‌و ریزبان کردین و ناویان خویندینه‌وه، ئه‌وه‌ی ماوه‌ی به‌ندییه‌که‌ی پینج سال و که‌متر بوو بۆ به‌ندیخانه‌ی نوێ و ئه‌وه‌ی ماوه‌ی به‌ندییه‌که‌ی له‌پینج سال زۆرتر بوو بۆ به‌ندیخانه‌ی کۆن نێردرا، من له‌به‌ر ئه‌وه‌ی حوکمه‌که‌م ۱۲ سال بوو، هه‌روا براده‌رانی کفریش که ده‌سال بوو، نێردراینه‌ به‌ندیخانه‌ی کۆن، هه‌ردوو به‌ندیخانه‌ی کۆن و نوێ پیکه‌وه‌ نووسابوون، به‌لام ده‌رگا له‌نیوانیان نه‌بوو، به‌ندیخانه‌ی نوێ ده‌قاوشی زۆر گه‌وره‌ی تیدابوو وه‌کو قاوشی عه‌سکه‌ری و گۆره‌پانیکی زۆر گه‌وره‌ی له‌ناوه‌راست لى بوو بۆ تۆپی پى، به‌لام به‌ندیخانه‌ کۆنه‌که‌ گه‌لیک ناخۆش بوو، زۆر له‌ کۆنه‌وه‌ دروست کرابوو، ناوی خۆی به‌خۆیه‌وه‌ بوو.

دواى ئه‌وه‌ی ئیمه‌یان به‌وردی پشکنی ره‌وانه‌ی ژووره‌وه‌یان کردین، که گه‌یشتییه‌ حه‌وشی به‌ندیخانه‌که‌ به‌ندییه‌کان پیشوازییان لى کردین، ریگا ئه‌وه‌نده‌ گه‌رم بوو که گه‌یشتین زۆر

په‌ریشان ببوین، من که سه‌رم بل‌ند کردو ته‌ماشام کرد کاک بورهان فه‌تاح و کاک شیخ محمه‌د خدر که هه‌ردووکیان خه‌لکی هه‌ولیر بوون و براده‌رو ناسیار بوون به‌پیرمه‌وه هاتن و، نیو دیمکه ئاوی خواردنه‌وه‌یان هه‌بوو ناچار بوون به‌سه‌ر سه‌رمی دابکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ختیک فه‌رامۆشیم بێته‌وه به‌رو می‌شکم بێته‌وه سه‌ره‌خۆ، خوا له‌ براه‌یه‌تییان که‌م نه‌کات قۆلی منیان گرت و بردمیانه سه‌ر جیگا که‌ی خۆیان له‌ قاوشی سببی به‌ندیخانه‌ی کۆن، براده‌رانی کفریش چوونه قاوشیکی دیکه، که هاتمه‌وه سه‌رخۆم براده‌رانی قاوشه‌که هاتنه‌لام و به‌خیرها‌تییان کردم، که هه‌ندیکیان ته‌فسه‌ربوون.

له ١٩٦٣/٧/١٨ تا ١٩٦٣/١١/١٨، ئەم چوارمانگه هه‌رچه‌ندی بل‌یێ له‌ وه‌زعیکی خراپ و ناخۆشدا ده‌ژیاين، خواردن زۆر زۆر که‌م بوو، ئاوی خواردنه‌وه‌ش ته‌وه‌نده که‌م بوو که کاتی‌ک کاک بورهان و کاک شیخ محمه‌د ئاوه‌که‌یان به‌سه‌ر سه‌ری مندا کرد، ئاوه‌ما بیخۆنه‌وه، له‌ملاو ته‌ولا هه‌ندی‌ک ئاویان په‌یدا کرد، کاره‌با نه‌بوو، مواجه‌هه نه‌بوو، نامه‌ناردن و هاتن نه‌بوو، هه‌ر که‌سه له‌ که‌سوکاری خۆی بزربوو، سه‌ره‌رای ته‌وانه‌ش هه‌ره‌س قه‌ومیه‌یه‌کان (که ٢٢ که‌س بوون) بێزاریان کردبووین، پۆلیسه‌کان که (٧٢ که‌س بوون) گه‌لی‌ک باش بوون، دوو جار هه‌ره‌س قه‌ومیه‌یه‌کان ویستیان بمان کوژن، به‌لام دیاره ته‌جه‌لمان نه‌هاتبوو

رۆژێک بووه سافیره‌لێدان، پۆلیسه‌کان زۆر به‌ئازایی ئیمه‌یان له‌ناو قاوشه‌کان کردو ده‌رگایان له‌سه‌ر کلیل داين، به‌راستی زۆر ترساین و گوتمان ئیستا دین ده‌مان کوژن...، گه‌لی‌ک دیمه‌نی ترسناک هاته پێش چاومان، منیش له‌وکاته‌دا ده‌ستم بۆ

که‌ره‌سته‌ی تراشه‌که‌م بردو ده‌ستم به‌ ریش تاشین کرد، براده‌رانی قاوش گشتیان هاتنه‌ قسه‌و گو‌تییان ته‌وه چ ده‌که‌ی؟ گوتم ریشم ده‌تراشم، گو‌تییان ئیمه ئیستا گولله باران ده‌کرێن تراشی چی؟! گوتم باوکه‌م ده‌مه‌وی که کوژرام ریشم تراشرا بێت! باش بوو هه‌ندی‌کیان زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کیان هاته سه‌رلێوان، منیش کردمه راستی و تراشی خۆم کردو که‌ره‌سته‌ی تراشه‌که‌م دا کاک شیخ محمه‌د خدریش، گوتم ده‌بی ته‌تۆش تراش بی، چاک بوو ماوه‌یه‌کی پێ چوو ده‌رگایان لێ کردینه‌وه و ازبان هێنا له‌وه‌ی گولله بارانمان بکه‌ن، جارێکیان (ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن ته‌لبه‌کر) یش باسی ته‌و رووداوه‌ی کردو گو‌تی من نا‌پازی بووم به‌ندییه‌کانی نوگره سه‌لمان بکوژرێن.

هه‌ره‌س قه‌ومیه‌یه‌کان دوژمنداریه‌یه‌کی وایان له‌گه‌ل ده‌کردین ته‌گه‌ر هه‌رنه‌بوایه هه‌تا به‌یانی ئیشک‌گره‌کان به‌دارێک یان پارچه ئاسنێک له‌ ته‌نه‌که‌ی به‌تالیان ده‌دا هه‌ر بۆ ئیزعاج کردن و خه‌ولێ زرا‌نی ئیمه، یان زۆرجار به‌روژ له‌ سه‌ربانی قاوشه‌کانه‌وه وردکه به‌ردیان له‌ مامۆستای ته‌مه‌ن هه‌فتا و پینچ سالی (یه‌حیا قاف) ده‌گرت، یه‌حیا قاف شاعیر بوو و به‌یه‌که‌م مامۆستای عی‌راق ناو ده‌برا، زۆریش پیربوو، مامۆستا یه‌حیا قاف ئامۆژگاریی هه‌ره‌س قه‌ومیه‌یه‌کانی ده‌کرد، ده‌یگوت کورپه‌کانم ته‌وه‌ی ئیوه ده‌یکه‌ن ده‌بێته هۆی له‌ناوچوونتان، زۆر قسه‌ی وای ده‌کرد ته‌وان پیتی دل‌گران ده‌بوون، پاشان ده‌یگوت (یحیی قاف یحکي و ما یخاف)، ته‌وانیش به‌و شتیه‌یه ئیه‌انه‌ی ته‌و پیاوه پیره شاعیره‌یان ده‌کرد، به‌لام قسه‌کانی یه‌حیا قاف گشتی هاتنه‌جێ.. یه‌حیا قاف له‌ به‌ندیخانه‌ی (حیلله) بوو که

عه بدولسه لام عارف له ناو ته ياره سووتا، له خوښيان تووشی شه له لی (نصفي) بوو و، دواتر ئه مری خوی کرد.

ماوه يه کی پي چوو خه می ئه وه م بوو که که سوکارم نازانن چيم ليپهات و بو کوي ره وانه کرام... ههروهک گوتمان نامه و هاتوچو قه دهغه بوو، ته نهها دهيان هيشت روزمه ي بهريد بيت، نوگره سهلمان وهک کاروان سهرا و ابوو، روژي به سه دان دههاتن و به سه دانی دیکهش ره وانه ي به غدا دهکران بو دادگاييکردن، منيش روژتيکیان بيرم کردهوه کاريکی واکه م ماله وه بزنانن من له نوگره سهلمانم، له گرتووخانه ي به غدا نامه ره وانه دهکرا، هينام له کاغهزه ته نکه ي ناو پاکه تي جگه ره ي جمهوري ئه وکاته نامه که م نووسی و تيایدا باسی خوم ونوگره سهلمانم کردو، داوام ليکردن ئه گهر نامه که ي منيان به دهست گه شت روزمه يه کی بهريد م بو ره وانه بکه ن و دووپاکه ت تاید بخه نه ناو روزمه که، پاش ئه وه ي تایدی ناو پاکه تيکیان به تال دهکهن نامه و وينه ي منداله کانم بو بخه نه ناوی و به جوړيکی واکه ي دای بخه نه وه که نه زانريت دهستکاری کراوه.

که نامه که م نووسی يه کيک له و براده رانه ي ره وانه ي به غدا دهکران دم ناسی، هه ر ئه وکات پاکه ته جگه ره که يم لي وهرگرت و جگه ره يه کم هينايه دهره وه تووتنه که ي ناویم لي دهره ي ناو نامه که م لوول داو خسته م ناو جگه ره که (له جيگای توتنه که) ئينجا خسته م وه ناو جگه ره کانی دیکه و، داوام له و براده ره کرد که گه شسته گرتووخانه ي به غدا ئه م نامه يه بينيته دهره وه ئه و ئه دريسه ي له نامه که نووسراوه بيخاته سه ر زه رفيک و نامه که م بو ره وانه بکا، به ته ماي خوی گه وره.

ماوه يه کی باشی پيچوو، روژتيک ناويان بانگ کردم و گوتمان وه ره دائيره ي به نديخانه روزمه ي بهريدت بو هاتووه، منيش به نازايی چووم ديتم روزمه يه کم بو هاتووه دوو پاکه تي تایدی تيدايه، يه کيک له پاکه ته کان شکابوو تاید ه که رڙابوو ناو کيسه که (که خاميکی سپي بوو)، منيش گوتم سه دي سه د ئه وه ئه و پاکه ته يه که نامه و وينه ي تيدايه، پاشان دهرکه وت به پيچه وانه وه بوو.

نوگره سهلمان - جلی (کانه) ي به نديخانه م کردوته زانک و چوغل

روزمه که يان پشکنييه وه و داiane دهستم، منيش خيرا گه رامه وه قاوشه که م و جاري هيچم نه کرد تاید ه که ي دیکه م شکاند، که ديتم پره له نامه و وينه ي منداله کان ئه ودهنده دلخوش بووم وهک ئه وه بوو ديدنه يي يه کترمان کردبي، له نامه که دا هه موو شتيکیان به دريتي بوم نووسي بوو به تاييه تي دهنگوباسی کاکم که به ساليک حوکم درابوو و ره وانه ي به نديخانه ي به عقوبه کرابوو، له نامه که يان واکه ده ده که وت که زانيبوويان من ره وانه ي به نديخانه ي نوگره سهلمان کراوم، له شايه دهکانيان زانيبوو که له لای خه لک باسی ئه وه ي له

دادگا پيتم کردن و شاهديی خويانيان کردبوو.

له نامه که نوسیبوویان به حه مه ده مینی خالم سابیر که له نوگره سه لمان پۆلیسه ۳ دیناریان پۆره وانه کردووم، به راستی ههر نه شمده زانی حه مه ده مین له نوگره سه لمان پۆلیسه، دواپی بۆم ده رکه وت که فه قیره له بهر حه رهس قه ومیییه کان نه یده و تیرا بیته لام له به ندیخانه.

وای لیتهات زۆر بی پاره بووم، ئه وکات جگه ره ده کیشا، ۱۰ پاکه تم مابوو فرۆشتمه وه، دانه ی به ۴۰ فلس و وازیشم له جگه ره کیشان هینا، خه لک له به ندیخانه فیری جگه ره کیشان ده بیت منیش وازم لیتهینا، ماوه یه کی دیکه ی پیچوو ۳۰۰ فلسم یارمه تی له ریک خراوی به ندیخانه وهرگرت.

روژیک بیرم کرده وه چون ئه و سێ دیناره م که لای حه مه ده مینه بگاته دهستم، یه کییک له حه رهس قه ومیییه کان ناوی عه لی بوو قسه ی له گه ل ده کرا، منیش گوتم ده با به عه لی بلیم به لکو بۆم جیبه جی ده کات، گوتم ئه بو حوسیتین سێ دینارم له ربی پۆلیسیکه وه بۆهاتوو ناوی حه مه ده مین سابیره له قه زای سه لمان پۆلیسه، زۆر مه منون ده بم ئه گه ر لیبی وهریگری و بۆمی بهیینی، چونکه زۆر پیویستم پیی هه یه، گوته ئاسانه.

ههر ئه وه نده م زانی روژیک پاره که و نامه یه ک و هه ندیک جل و هه موو ئه وانه ی به حه مه ده مین ره وانه کرابوو، هه مووی بۆ هینام.

هه ره کو باسم کرد ئه و چوار مانگه حالممان زۆر په ریشان بوو، حه فته ی جاریک به نیو ته نه که ئاوی تال خۆمان ده شوشت، به سێ چاره گه ته نه که ئاوی تالیش که به تاییدیش که فی نه ده کرد حه فته ی جاریک جله کافمان ده شوشت. روژانه دیمکه یه ک ئاوی

گوايه شرینمان هه بوو بۆ خوار دانه وه، به لام چ ئاو یک وه ک زه قنه بووت بوو، هه ره که قۆدییه کی یه ک کیلویی هه بوو بۆ (W.C)، هه موو ئاو دابه شکر دانه که ئیشکگری له سه ر بوو و به ندییه کان خۆمان سه ره په رشتیمان ده کرد.

شه وانیش که چه فانۆسیکمان هه بوو یان ده سوتا یان نه ده سوتا، خه ویشمان که م بوو، چونکه (وه ک پیشتی باسم کرد) حه رهس قه ومیییه کان شه وان له سه ر سووچی دیواره کان ههر بۆ ئیزعاج کردفمان ته نه که یان لی ده دا، به هیچ جوړیک نه یان ده هیشت به ندییه کانی به ندیخانه ی کۆن و به ندییه کانی به ندیخانه ی نوێ یه کتری بیین، زۆری وای تیدابوو باوک له و لایه و کوریش له لایه که ی دیکه، یان برایه ک له م لاو برایه که ی دیکه له لایه که ی دیکه بوو.

به ندیخانه خه لکیکی گه لییک زۆری تیدابوو، هه تا سێ مانگ جیگا نه بوو یا تاغه که م رابخه م ههر لای براده ران بووم، نوستنیش زۆر به ناخۆشی بوو، که س نه یده توانی که له که ی خۆی وهرگیڕی ههر ده تگوت گوڤه و شار ده دریین، به روژیش خۆمان به شتی دیکه خه ریک ده کرد، هه ندیک کتابی لیبوو، به دزیش رادیۆمان هه بوو، رادیۆ له به ندیخانه له برای پشتی باشتی بوو، ئه ی باوکه رۆ ههر خوا ده یزانی به چ ناخۆشییه ک ئه و ماوه یه مان رابوارد.

کوڊەتای عەبدولسەلام عارف

لە ١٨/١١/١٩٦٣ عەبدولسەلام عارف توانی بەسەر بە عەسییەکان زāl ببی و لە رادیۆ هەوالە کە بلایو کرایەو، بوو بە هاتوهاراوی حەرەس قەومییان، هەر ئەوەندەمان زانی لیتمان چوونە سەربانی قاوشەکان گوللەبارانمان بکەن، بەلام باش بوو پۆلیسەکان زۆر بەچاپووکێ سافیرەیان لێداو ئیمەیان بردهو ناو قاوشەکان و رزگاربان کردین.

دواتر پۆلیسەکان و حەرەس قەومییەکان رووبەرپووی یەکتەر بوونەو، پۆلیسەکان توانییان هەندیکیان بگرن و، بیستم هەندیکیشیان هەلاتن، کە رووداو کە سەری گرت و بەعس لاچوو گۆرانیکی ئاوا بە ئیمە دروست بوو، کەس ئاگای لەو نەما کە لە نوگرە سەلمان بەندە؛ دەرگای نیوان هەردوو بەندیخانە کە کرایەو، خەڵکە کە بەیەکتەر شادبوونەو، مەدیرێکمان بۆ هات کە پیاویکی زۆرباش بوو، لە هەموو روویکەو بەندیخانە کەمان وەک بەندیخانە ی هەر ولاتیکی پیشکەوتووی لی هات، وەرزش، نمایشکردن، کوپو کوپوونەو، خۆبندن و خۆبندنەو، فیربوونی زمانی بیگانه....، پەیدا بوون و، رێگای مۆجەهەو نامە ناردن و هاتن کرایەو، هەر ئەوەندە ناخۆش بوو کە دوور بووین، دەرگا گۆرانیکی وا بوو هەر چەند باسی بکە ی هەر کەمە، لە هەمووشی گەنگتر خواردمان باشتەر بوو، دوا ی ماوێهەکی کەم کارەباشیان راکیشاو، ئاوی تالیان بە بەلوعە گەیانە بەندیخانەو ئاوە شیرنە کەمان زیاتر بوو (کە هەر بەناو شیرین بوو).

هەرچەند بلی کاتی خۆمان بەخۆشی دەردهسەر، بە پیاسەو میوانداری یەکتەری و نوکتەگوتن و گفتوگۆی خۆش لە گەڵ یەکتەر، کە کارەبا بەسترا ئاریەلی رادیۆکەمان لە ساردی کارەبا دەخست بۆ ئەوێ رادیۆی دەنگی کوردستان وەرگرتن و، زۆر بە چاکی وەری دەگرت.

نامەم بۆ هات، بۆم دەرکەوت کە کاکم رەوانە ی بەندیخانە ی رومادی کراو، پاشان کاکم خۆی نامە ی رەوانە دەکردو منیش وەلامم دەدا یەو، وای لیتهات کە سوکاری بەندییەکان دەهاتنە دیدەنی (مۆجەهە)، دایکم و گشت مندالەکان هاتنە لام و ٣-٤ سەعات لە لام مانەو، لەو دیدەنییە داوای رانکوچۆغە لێکم کرد!!

رانکوچۆغە لێ کە یان پاش ماوێهەکی بۆ ناردم. ئە گەر چی قەدەغەش بوو بەلام من کردمە بالیف (سەرین) و خستە ژێر سەری خۆم، بەو ئاواتە ی رۆژێک لە رۆژان رابکەم، چونکە هەموو کاتی بێرمان لە راکردن دەرکەووەو دەمگوت دەبی رۆژێک لە رۆژان بۆم رێک نەکەوێ رابکەم! هەتا بەنسییم بوو. لە گەڵ کرانەوێ دەرگای نیوان هەردوو بەندیخانە کە، گواستەو لە قاوشیکەو بۆ قاوشیکێ دیکە بوو کارێکی ئاسایی، لە بەر ئەوێ خەڵکی هەولێر زۆریان لە قاوشی ٦ ی بەندیخانە ی نوێ بوون، خۆم گواستەو ئەوێ، رۆژانە کاتی خۆشمان دەردهسەر و شەوانەش گشتمان لای یەک کۆدەبووینەو، جار جاریش کاک حەسەن قۆچەسۆری مەخموری لاوکی کاوێس ئاغای بۆ دەگوتین «دەخاڵۆ دەخاڵۆ»، ئەو نمایشانە ی لە نوگرە سەلمان دیتم لە دەرەوێ بەندیخانە نەم بینوو، تۆپانی بە گشت جۆرەکانییەو یاریی رۆژانە ی

بهنديه كان بوو، خواردنیشیان بهوه چاک کړدبوو قازانجی
حانووته که یان خستبووه سهر خواردن که زور له جارن باشت
ببوو، نهو که سانه ی که پاره و مواجه هه یان نه بوو پتیا نه وه دیار
نه بوو، چونکه یارمه تیبیه کی باشیان دهدان به قازانجی حانووته که
و یاریده ی نهو که سانه ی حالیان باش بوو، زور جار کاک عادل
سه لیم (هه زار ره حمه تی لی بی) گالته ی له گه ل عه بدو الخالق قاسم
ده کړد که له ئیمه به پاره تر بوو، نه ویش قوډییه ک
گوشتی (بیف) ی پی ده کړی، کاک سایبر محمه د حوسینیش که
له مه خزن بوو نوردییه ک نانی بومان دهینا له گه ل سی چوار
هیله کی شکاو، قوډیه گوشته که مان گهرم ده کړده وه دهمان
خوارد، گه لیک خوش بوو.

زور جاریش ده چوومه لای کاک محمه د جه میل و کاک
حوسین و مام حه بیب که خه لکی شاری کفری بوون، مام
حه بیب (هه زار ره حمه تی لی بی) باوکی کاک محمه د جه میل
بوو، باوک و کور پیکه وه به ندبوون، مام حه بیب پیاویتی تا
بلپی قسه خوش بوو، گهر توره ش بووایه دوو دوشاوی تیکه ل
ده کړد، به لام گشتان خوشمان گهره ک بوو.

من له بیبه ختی خوم تووشی گورچيله هیشان بووم، به شیویه ک
که هاتمه سهره مهرگ، زور دکتور له گه ل ئیمه به ندبوون،
به تاییه تی دکتور (رافید سوبحی نه دیب) که نهو کات باشتربن
دکتوری جه راحی عیراق بوو، به لام له بهر نه وه ی گورچيله که م
به ردی تیدا بوو، هرچی بویان ده کړدم بی سوود بوو، روژتیکیان
پینج دهرزیی مورفینم لیدرا، به لام هر ژانی نه ده شکا،
براده ره کانم به هیلاک دابوو، خو کاک سمکوی کوی هه موو دم
له لای سهرم دانیشتبوو، شهو و نیوه شهو گشت براده ره درغیان

نه ده کړد، چنه د روژتیکي پیچوو روژ به روژ خراپتر ده بووم،
مدیری به ندیخانه یان تیکه یانند که و ا من حال من زور خراپه، نهو
کات نه گهر به ندیکی نه خوشیان ره وانه ی نه خوشخانه ی دیوانیه
بکړدبووایه، ده بووایه ره زامه ندی حاکمی عه سکه ری عام
وهرگرن، به لام چونکه من زور نه خوش بووم مودیره که له سهر
مه سئولیه تی خوی له گه ل چنه د به ندییه کی دیکه که پیشتر
موافقه یان هاتبووه وه ره وانه ی نه خوشخانه ی شاری دیوانیه ی
کړدم، ئیمه یان سواری لوری کړدو ره وانه ی شاری سه ماوه یان
کړدین، شهو له گرتووخانه ی سه ماوه ماینه وه، نهو شهو وه
گورچيله که م ژانیکي زوری هه بوو، به ههر جوریک بوو شهو که چه
پریمزیکي به ندیخانه که یان داگیرساندو نه ختیک ئویان بوو گهرم
کړدم و، له ناو بوتلیکی نایلومان کړدو هاویشتمه سهر گورچيله م
بوو نه وه ی نه ختیک ژانی بشکی، به لام نه مزانی بوتله نایلونه که م
راکوشی قه پاغه که ی لیبووه وه و ناو گهرمه که به سهر سکمد رژاو
زور نه زیه تی دام، نهو شهو ههر به په نجه روژم کړده وه، بوو
به یانی پولیس ناویان خویندینه وه و دهستیان له که له بچه
به ستاینه وه سواری لوریان کړدینه وه به ره و شاری دیوانیه، که
گه یشتنه دیوانیه ئیمه یان برده گرتووخانه ی (حی العصری)،
پیش نه وه ی بمان به نه نه خوشخانه دوو شهو له و گرتووخانه یه
ماینه وه.

له ویدا بریاردرا رابکه یین، به ههر جوریک بوو پارچه
شیشه یه کی ناسنمان به ده ست که و تبوو له گه ل خومان
بردوو بوو مانه ژووره وه، نه وانه ی که له گه ل من بوون به هیز بوون،
ههر چه نده من زور نه خوش بووم، به لام من گوتم راکردن
ئاواتیکي منه خه می منتان نه بی، من نه گهر بشمرم وه ک ئیه

رادەكەم، برادەرىكى فرۆكەوانمان لەگەڵ بوو ناوی (عەبدولمۇنعیم) بوو پێیان دەگوت ئەبو سەلمە گوتی: کاکە سەعدوللا لەسەرشانى خۆم دادەنێم.

پاشان زۆریان لێ کۆلییەو وەزبان لە راکردن هینا، چونکە پیاویکی خەڵکی دیوانیەمان لەگەڵدا بوو باش شارەزابوو گوتی باوکم ئەو ئیشە سەر ناگرێ تکایە وازی لێبھێن.

بۆ دوو بەیانی ئێمەیان برده نەخۆشخانەى کۆماری لە دیوانیە، تەماشام کرد دوو سێ بەندی دیکەى لێ بوو دوانیان عەمەلیاتی رێخۆڵەکوێرە کرابوون، یەکیکیان وەک من گورچیلەى دەهیشا ناوی (نورى سەعدوللا) بوو ئەفسەر بوو، بەخێزانەکەى ئەو وەلامم بۆ مالهەو نارد کە من لە نەخۆشخانەى دیوانیەم، چەند رۆژێکی مابوو بۆ جەژنی قوربان هەر کەسە وەلامی ناردبوو کە کەسوکاریان بۆ جەژن بێنە لایان چونکە فرسەت بوو، منیش وەلامم نارد کە بێنەلام، ئەگەر چی بۆ مال و مندالی من ئەم هاتنە زۆر زەحمەت بوو بەلام هەر ناردم بێن، رۆژی عالفە بوو هەر هیندەمان زانی زۆر بەخیرایی و بێ ئەوەى هیچ عیلاجێک وەرگیرین هەموومانیان لە نەخۆشخانە دەرکرد، گەلیک هاتوهارمان کرد بەلام بێ سوود بوو، هەر گوێشیان پێ نەداین، ئێمەیان بردهووە گرتوو خانەکەى (حی العصرى)، لەوێ پێیان گوتین ئەمڕۆ هەندیک بەندیان لە نوگرەسەلمانەو هیناوە لە رێگا بەندییەکان بەهۆی جگەرەو پۆلیسەکانیان بێ هۆش کردوو، بە کەتەر و پلایس تیلە کون کونەکەى لۆرییەکەیان پساندوو و رایان کردوو هەمووشیان رزگاریان بوو، زۆر خراپمان بۆ هات بەتایبەتى من لەلایەک گورچیلەم زۆر بەژان بوو لەلایەکی دیکەشەو گوايه وەلامم ناردوو مالهەو بێنەلام. بۆ

بەیانى دەبوو جەژنی قوربان (سالى ١٩٦٤) کە رۆژەلات دیتم هەر یەکە لە بەندییەکان کەسوکاریان هاتن بۆ لایان، تەنها من نەبێ وەک گێژان لە حەوشى گرتوو خانەکە دەسورامەووە دەمگوت ئێستە ئەگەر مالهەو بێن دیوانیە دەچنە نەخۆشخانەو لەوانەى کەس پێیان نەلێ ئێمە و لە گرتوو خانەى (حی العصرى) بن، دەرەگورچیلەکەم لێ بوو دوو دەرد، هەر چاوەروان بووم و نەهاتن تا مەواجەهە کۆتایی هات. هەر ئەوەندەم زانی کاکۆی خوارزام لە دەرگا گەرەکەى گرتوو خانەکە بەدەرکەوت...!! هەر نەمزانی چی بکەم، چونکە لەو کاتە پۆلیسەکان کردیانە سافیرە لێدان و گوتیان ئامادەبن بۆ گەرانهو بۆ بەندیخانەى نوگرەسەلمان. منیش بانگم کرد گوتم کاکۆ بۆ خاترى خوا ئەدى مالهەو؟ گوتی لای نەخۆشخانە جێم هێشتوون، منیش گوتم دەبرۆ بە ئازایی بیان هینە بەلکۆ لە دوورەو هەش بێ چاویکم پێیان بکەوێت.

کاکۆ رۆشت مندالەکان بەیئێ، پۆلیس لۆرییەکەیان ئامادەکرد، بوو بانگکردن و ناو خۆپێندنەو بۆ رۆشتن، منیش بەهێواشی چوومە لای شوفیئى لۆرییەکە کە عەریفێک بوو پێیان دەگوت (عەریف موللا)، بێ ئەوەى بیناسم چاک و چۆنیم لەگەڵ کردو، پێم گوت ماوێیەکی زۆرە کەسوکاری خۆم نەدیتوو، ئێستاش و لە هەولێرەو هاتوون و هێشتا بە رێگاوەن و نەگەشتوونەتە لای من، ئێوەش و سوارى لۆریان دەکەن، چارم چییە؟

عەریف موللا هەر وەکو پیاوان گوتی: با بێن خەمت نەبێ، هەلسا بۆنیتى لۆرییەکەى هەلدايهو، ئەوەندەم دیت مالهەو

گه‌یشتنه بهر دەرگای گرتووخانه‌ی (حي العصری) و پۆلیس گوتیان (یا الله موللا)، وه‌لامی دانه‌وه‌و گوتی په‌له مه‌که‌ن لۆریه‌که ته‌واو نییه، با‌ئهو پیاوه‌ش که‌سوکاری خۆی بیینی تاکو چاک‌ی ده‌که‌مه‌وه... لۆریه‌که‌ش هیچی نه‌بوو به‌لام له‌بهر من وایکرد، ئه‌وجا پۆلیسه‌کان گوتیان (یا الله کاکه روح واجهم)، به‌م شیویه هاتنه ژووره‌وه به‌لام چ هاتنی‌ک زۆر هیلاک ببوون، به‌لام چاک بوو هه‌موویان هاتبوون مندا‌له‌کانیشان هینابوو، بۆ ماوه‌ی نیوکاتر می‌ر پیکه‌وه دانیشتن و پتوبستیان بۆ هینابووم، پاش نیوکاتر می‌ره‌که خۆم گوتم به‌سه له‌بهر ئه‌و پیاوه باشه که پیاوه‌تی له‌گه‌ڵ کردووم، هیشتا مال‌ه‌وه هه‌ر له‌بهر دەرگا بوون که‌له‌پچه‌یان خسته‌وه ده‌ستمان و سواری لۆریه‌که‌ی عه‌ریف موللایان کردین.

ئه‌گه‌ر چی ئه‌و پیاوه کاره‌که‌ی بۆ راست کردم‌ه‌وه، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی باشم بۆ نه‌هات که‌سه‌ریکی زۆرم کیشا، ئیتر خواحافیزیمان له‌یه‌که‌تر کرد ئه‌وان به‌ره‌و هه‌ولێر و منیش به‌ره‌و نوگره سه‌لمان به‌رێ کوه‌تین.

ئه‌وان له‌ گه‌رانه‌وه‌یاندا سواری پاسێک ده‌بن، رادیۆی پاسه‌که گۆرانییه‌کی ریفیی (داخل حه‌سه‌ن) لێده‌دا، دایکی سامی ده‌ست به‌گریان ده‌کا، نه‌فه‌ره‌کانی ناو پاسه‌که پرسیاریان کردووه ئه‌م ئافه‌رته بۆچی ده‌گرییت، ئه‌وانیش وه‌لامیان دابوونه‌وه که پیاوه‌که‌ی له‌ نوگره‌سه‌لمان به‌نده، خه‌لکه‌که‌ش زگیان بۆ سوتابوو و ده‌ستیان به‌گریان کردبوو.

ئیمه‌یان گه‌رانه‌وه‌ به‌ندیخانه‌ی شاری سه‌ماوه، شه‌وی‌ک له‌وێ ماینه‌وه، ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی دانیشتم، گورچيله‌شم

ده‌هیشا و زۆریش په‌رۆشی مال‌ه‌وه بووم.

بۆ به‌یانی لۆریه‌که‌ی خراپیان هیناو به‌قه‌ره‌په‌سته سواریان کردین و ره‌وانه‌ی نوگره‌سه‌لمانیان کردینه‌وه، خوای کرد به‌یانی به‌ردی‌کم له‌ گورچيله هه‌بوو فری‌مدا و ئیسراحه‌تم کرد، ئه‌وجا مایه‌وه ئه‌وه‌ی براده‌ران ده‌سته ده‌سته بیینه لام و سه‌باره‌ت به‌خۆم و نه‌خۆشخانه‌و مواجه‌هه پرسیارم لێ بکه‌ن، منیش سه‌ربرده‌که‌م هه‌موو بۆ گێرانه‌وه.

ژیانی به‌ندیخانه‌مان رۆژ به‌ رۆژ خۆشتر ده‌بوو، هه‌ر چه‌ند بلی‌ی کاتی خۆمان به‌خۆشی ده‌برده‌سه‌ر، ماوه‌یه‌ک خۆم خه‌ریکی خۆینده‌وه‌و نووسینی لاتینی کرد لای کاک سه‌ید عه‌لی عه‌زیز تا باشی فێرکردم.

رۆژانه بلا‌وکراوه‌یه‌ک به‌هه‌موو قاوشه‌کاندا ده‌گێردا گشت ده‌نگوباسی جیهانمان بۆ ده‌خوینرایه‌وه، هه‌روه‌ها رۆژنامه‌یه‌کی رۆژانه‌شمان هه‌بوو، ریک‌خراوی گشت به‌ندیخانه‌ش لی‌ژنه‌یه‌کی رۆشن‌بیری دانا‌بوو که به‌هۆی رادیۆ هاتوچۆوه ده‌نگوباس کۆده‌کرایه‌وه‌و، رۆژانه بۆ به‌ندییه‌کان ده‌خوینرایه‌وه، به‌راستی فه‌رامۆشیه‌کی زۆر باش بوو.

مواجه‌هه ده‌ستی پێکرد، هه‌موو رۆژێک چه‌ند که‌سی‌ک مواجه‌هه‌ی ده‌هات، من ئه‌و ماوه‌یه‌ی له‌ نوگره‌سه‌لمان بووم دووجار مواجه‌هه‌م هات، جارێک مال‌ه‌وه گشتیان و جارێکی‌شان کاکم که له‌ به‌ندیخانه به‌ربوو له‌گه‌ڵ دایکم هاتن بۆ لام.

به‌و شیویه ژیا‌مان ده‌برده‌سه‌ر تاکو ده‌ستکرا به‌ گواستنه‌وه‌ی به‌ندییه‌کان به‌ره‌و به‌ندیخانه‌ی (حیلله و عیماره)، زۆر که‌سیش

ماوهی بهندییه کهی که مکرایه وه بههوی (لجنة اعادة النظر في محكومية السجناء السياسيين) به ناشوکرى نالیم من له ههردوولا بیتبش بووم، نه ماوهی بهندییه کهم کهم کرایه وه نه بهر گواستنه وهش که وتم.

دواتر لیژنه هاته نوگره سهلمان، ئه وهی بهرائه تی بدابووايه بهریان ده دا، زۆر کهسیان بهردا، بهلام من بهرائه تم نه دا، چونکه زۆر به تهنازولم داده نا، سهروکی لیژنه که سهری له بن گویم نا گوتی یه ک دوو وشه بنووسه بهرت دهدهم، گوتم نایکه م.

بهندیخانهی نوگره سهلمان - قهلاى کۆنى لیوه دیاره

واى لیهات ئه م بهندیخانه گه وره یه چهند کهسیکی تیدا ما، ئهوی دیکه هه مووی رهوانه ی بهندیخانه ی حیلله کران،

من و کاک کهریم عیسا که براده ریکی خه لکی عه نکاوه بوو، چهند کهسانیکی دیکه ش ماینه وه ساته خوشه کلمان لی بووه ناخوشی. کاک کهریم عیسا ش ماوهی بهندییه کهی کهم مابوو و ده رده چوو، من به ته نیا ده مامه وه له براده رانم داده پرام. له گه ل کاک سمکو مه غدید (که ئه فسه ریکی کورد بوو و پیکه وه به ندبووین) براده رایه تیمان گه لیک خوش و کۆن بوو و

هه موو کات پیکه وه بووین، به تایبه تی که نه خوش بووم کاک سمکو هه رده م دهستی له ژیر سه رم بوو. کاک سمکو گواسترا بووه بهندیخانه ی حیلله، فه یرو زخانه ی خیزانی فاتیح ئاغای راسپارد بوو بچیته لای (مدیر عام السجنون) به لگو نه قلم بکات، فه یرو زخانیش وه ک خوشکیکی دل سو ز منداله کانی خو ی له گه ل خویدا بردبوو و چوو بووه لای (مدیر عام السجنون) و نه قلی کردم.

روژی نه ورۆزی سالی ۱۹۶۶ زۆر دلته نگ بووم، بیرم له زۆر شت ده کرده وه، هه ر ئه وه نده م زانی به دهنگیکی بهرز بانگیان کردم و، به ئازایی چوومه لایان، گوتیان خۆت ئاماده بکه ئه مری نه قلت هاتوو به ئه بندیخانه ی حیلله، وابزانم گه ر بریاری بهربوونیشم بهاتبووايه هه ر ئه وه نده دلخۆش ده بووم، چوومه وه قاوشه کهم و زۆر به خیرایی خۆم ئاماده کردو یاتاغه کهم پیتچایه وه، خه می کاک کهریم نه بوو هینده ی نه مابوو حوکه کهی ته واو بی و به ربیی، باشه ئه دی رادیۆ کهم چون رزگار بکه م؟ هه لسام بوتلیکی نایلۆنم هیئاو نیوهم دراند، رادیۆ کهم خسته ناوی و پاشان بوتله کهم پیک داداوه و خا ولییه کم هیئاو لیم دووری و خا ولییه کهم ته ر کردو قولپیکم بو کردو به دهستمه وه گرت گوايه ئاوی خواردنه وه یه. یاتاغه کهم هاویشته سه ر ملم و بوتله کهش به دهستمه وه، پاش ئه وه ی گشت براده رو بهندییه کان بهرپیان کردم، کاک کهریم ماچ کردو به ره و دائیره ی بهندیخانه رویشتم، له وی زۆر به وردی شمه کهکانیان پشکنیم لۆری راوه ستابوو سواری لۆریان کردم، که به ری که وتین گه لیکم له عه نت بو نوگره سهلمان رهوانه کرد، شه ویک له گرتوو خانه ی سه ماوه یان هیشتمه وه، بو به یانی رهوانه ی حیلله یان کردم.. که

گه‌یشتمه به‌ندیخانه‌ی حیلله زۆر به‌وردی هه‌موو شمه‌که‌کانیان پشکنیمه‌وه، به‌لام هیچی قه‌ده‌غه‌م پینه‌بوو له‌ رادیۆکه‌م زیاتر ئه‌ویش که‌س نه‌یده‌زانی له‌ کوێیه، دوو سالی‌ش بوو رانکو چۆغه‌له‌که‌م کردبووه‌ بالیف (سه‌رین) ئه‌ویش هه‌ر له‌لام بوو، دوو سال وشه‌ش مانگ و سێ رۆژ له‌ نوگره‌سه‌لمان مامه‌وه.

له‌و ماوه‌یه‌ی له‌ نوگره‌سه‌لمان به‌سه‌رمان برد تووشی زۆر ریککه‌وتی ناخۆش هاتین، له‌ هه‌موویان ناخۆش‌ترین ئه‌وه‌بوو که‌ رۆژیکیان بروسکه‌ هات بۆ له‌سێداره‌دانی دوو پیاوی چالاک‌ی خه‌لکی (کو‌ت) یه‌کیکیان ناوی عه‌بدولره‌زاق بوو مامۆستا بوو، ئه‌وی دیکه‌ ناوی هه‌مزه‌ بوو کرێکار بوو. به‌ر له‌وه‌ی بیان به‌ن ئیمه‌ی به‌ندییه‌کان چوبه‌ لایان، به‌لام گشتمان حه‌په‌سابوین نه‌مانده‌زانی چ بلێن، ئاخر له‌م وه‌زعه‌ پیاو چ بلێ؟!!

عه‌بدولره‌زاق له‌په‌ره‌وشیان قسه‌ی پینه‌ده‌کرا، به‌لام هه‌مزه‌ هه‌لسا جگه‌ره‌ی به‌سه‌رماندا دابه‌شکردو گوتی؛ خه‌م مه‌خۆن ئیمه‌ ده‌پۆین ئیه‌ ده‌مێن، هه‌روا گوتی به‌لام یه‌ک راستی هه‌یه‌ ده‌مه‌وێ بۆتانی روون بکه‌مه‌وه: من و ئه‌و مامۆستایه‌ به‌ کوشتنی پیاویک تاوانبار کراوین و ئیستا له‌سێداره‌مان ده‌ده‌ن، به‌لام برواتان هه‌بێ ئیمه‌ (لا‌علم و لا‌خبر) له‌و تاوانه‌ی به‌ملی ئیمه‌یان دا‌هیناوه‌. به‌راستی پیاویکی به‌جهرگ بوو، وه‌ک شیرانه‌م هاته‌ به‌رچاو، ئیتر ئیمه‌ش ماوه‌یه‌ک له‌لایان دانێشتین و، دواتر ناویان بانگ کراو به‌چاوی پر له‌ فرمسیک و دلێکی پر له‌ خه‌مه‌وه‌ تا ده‌رگای دائیره‌ی به‌ندیخانه‌ به‌رێمان کردن، به‌راستی مه‌وقفیکی زۆر ناخۆش بوو له‌بیر ناکرێ.

له‌ به‌ندیخانه‌ی حیلله؛ دنیا‌یه‌کی دیکه‌

که‌ گه‌یشتمه به‌ندیخانه‌ی حیلله‌ بینیم به‌ ده‌یان له‌ براده‌ره‌کانم له‌ پیشوا‌زیدا راوه‌ستا‌بون، هه‌موویان ده‌ستیان له‌مل کردم و ما‌چیان کردم... هه‌ر که‌سه‌ ده‌یگوت وه‌ره‌ لای من، که‌ هه‌ستم راگرت هه‌روام زانی له‌ ولاتیکی ناخۆشه‌وه‌ چوومه‌ته‌ ولاتیکی یه‌کجار خۆش.

دوو سێ رۆژ له‌ژووری (١) مامه‌وه، پاشان چوومه‌ ژووری (١٧) لای کاک سمکۆ، به‌منه‌وه‌ بووبه‌ (٧) که‌س، ژووریکی بچووک بوو له‌ به‌ندیخانه‌ی نوێ هه‌ر سێ به‌چوار ده‌بوو (چونکه‌ له‌ حیلله‌ش دوو به‌ندیخانه‌ هه‌بوو کۆن و نوێ ده‌رگایان له‌سه‌ر یه‌ک بوو)... ئاوو حه‌مامیکی زۆر باش هه‌بوو، مه‌کته‌به‌یه‌کی پرکتیبی لی‌بوو، ته‌له‌فزیۆن دانرا‌بوو، بۆ گشت به‌ندییه‌کان خواردنیکی گه‌لێک زۆر هه‌بوو چونکه‌ مانگی دوو جار موجه‌هه‌ هه‌بوو، هه‌رجاره‌ دوو رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک... پیتی ناوی هه‌موو جو‌ره‌ مافیکی سیاسیمان هه‌بوو.

جاریک که‌ هاتبوونه‌ موجه‌هه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موجه‌هه‌که‌ دوو رۆژ له‌سه‌ریه‌ک بوو شه‌وان له‌شاری حیلله‌ ده‌مانه‌وه، رۆژی یه‌که‌می موجه‌هه‌ (سامی) ی کوره‌ گه‌وره‌م لای خۆم گێرایه‌وه، به‌لام ماجد (که‌ له‌و بچووک‌تر بوو) ده‌یگوت ته‌گه‌ر منیش نه‌هێلییه‌وه‌ لای پۆلیسه‌کان شکاتتان لێ ده‌که‌م... هه‌ردووکیان مندا‌ل بوون، ئه‌و شه‌وه‌ سامی هه‌ر خه‌نی ببوو له‌لام، به‌لام به‌یانی که‌ پۆلیسه‌کان هاتن بمانز‌مێرن سامیم له‌ژێر به‌تانی نابوو ده‌ترسا، گوتم باب‌ه‌ مه‌ترسه‌ ته‌گه‌ر بشزانن ده‌نگ ناکه‌ن.

ئەو ماوەیە لە بەندیخانە ی حیللە مامەووە هەر بیرم لەو دەکردهووە دەبێ رۆژتیک لە رۆژان نەتوانم رابکەم؟! کاتی خۆی ئەفسەرێک کە خەڵکی موسڵ بوو و ناوی (سەلاح ئەحمەد) بوو زۆر پیاویکی رەند بوو لە بەندیخانە ی نوگرەسەلمان رای کرد، بەلام بەداخەووە لە رێگا مردبوو، نوگرە بێ مەفەر بوو، بەلام حیللە وانەبوو، لەو ماوەیە ی دوااییدا دوو ئەفسەر لەکاتی مواجهەهە رایانکرد، بەلام بەیارمەتیی رێکخراوی ناو بەندیخانە. وای لێهات زۆر کەس بەندیی تەواو دەبوو و دەرەچوو ئێمەش هەر ماینەووە، مالهە وەشمان بەهیلاک دابوو ئەوەندە رێگای حیللە بکوئەووە، ئەو ماوەیە ی لە حیللە بووم زۆر برادەری دڵسۆزم هاتنە لام گەلێکم هەوەس پێدەهات.

دوو بەرەکییەک لە نیتوان بەندییەکان پەیدا بوو، هەندیک قیادە ی مەرکەزی و هەندیک دیکەش لێژنە ی مەرکەزی بوون، ئەگەر چی من لەهیچ رێکخراویکیان نەبووم بەلام هەر ناخۆشیش بوو، هەموو دەم ململانێ و ئاژاوە لە نیتوانیاندا هەبوو، هەندیک جار شەڕیشیان دەکرد، ئێمە (ئەوانە ی بێ لایەن بووین) بەندیخانە کەمان لێ ببوو دۆزەخ.

برادەریکی رواندزی کە ناوی (رەئوف عەبدولکەریم) بوو، زۆر کورێکی باش بوو، لە تەعزيب هەر ۳۲ ددانیان شکاندبوو، لەکاتی خۆیدا لەشەری کۆرەک گیرابوو و بیست ساڵ حوکم درابوو، زۆر دلی بەمنەووە خۆش بوو، هەموو دەم دەهاتە لای من و منیش زۆر خۆشم دەویست.

رۆژتیک رەئوف هاتە لام گوتی پرسیارێکم هەیه؛ لە رێکخراوی بەندیخانە داوای دوو وێنەیان لێ کردووم، دەبێ بۆ چی بێ؟ منیش زۆر بە زیرەکی و یەکسەر وەلام دایەووە گوتم؛

لەبەندیخانە وێنە بۆ چییە ئەگەر راکردن نەبێ؟ گوتی هیچ نازانم، بەلام پرسیار دەکەم، بۆ بەیانی بەپێکەنینەووە هاتە لام و گوتی؛ چیت گوت ئاوهایه.... هەویەمان بۆ دەکەن بۆ راکردن لە بەندیخانە، منیش گوتم؛ کاک رەئوف ئەگەرچی من پەيوەندیم نییە بەلام بزانه لە برادەران بپرسە بەلکو منیش بگرتەووە، بۆ بەیانی هاتەووە گوتی؛ گوتووینانە نابێ، چونکە هی وەک ئەو زۆر هەیه، ئەو هەویەیه تەنها بۆ نەخۆش و پیرەکانە. بەلام کاک رەئوف بەمنی گوت؛ هیچ خەمت نەبێ بەبێ تۆ نارۆم، منیش گوتم دەبا بزانی.

کون به ده رکردنی به نندیخانه و راگردنمان

ئیسوار به ک له کاتی روژئاو ابوون له ۱۹۶۷/۱۱/۷ له گه ل کاک قادر مه لا نه حمه د له حه وشه ی به نندیخانه پیاسه مان ده کرد، به لام که سه رنجت ده دا وه زعه که ئاسایی نه بوو، و امان زانی دیسان به ربه ره کانی سیاسیی نیوان به نندییه کانه بویه خومان تینه گه یاند، هه ره نه وه ندهم زانی کاک ره ئوف به ئازایی بۆم هات و گوتی « نه وه چ ده که ی عالم هه مووی رویشته! »، که وای گوت بی سئ و دوو کاک قادرم ماچ کردو گوتم من ده پۆم، کاک قادر ئاموزای دکتور عیزه دین مسته فا ره سول بوو پیاویتیکی جوامیر بوو، نه وه ندهشی نه مابوو به نندییه که ی کوتایی پئ بیت، زۆر منی خوش ده ویست، که زانی منیش ته مای راگردنم هه یه دهستی به گریان کردو گوتی مه پۆ به م نه شاره زاییه ده ترسم شتیکت به سه ره بیت، گوتم؛ کاکه من هه ره ده پۆم. به ئازایی چوومه سه ره یا تاغه که ی خۆم و دهستم دایه رانک و چۆغه له که م و چه فیه یه که ی زه رد م هه بوو نه ویشم برد له گه ل ده فته رخدمه و جووته کاله که م، به گه ل کاک ره ئوف که وتم و نه و به پیشم که وت، چونکه ئاگای له راگردنه که هه بوو، به ره و قاوشی یه ک رویشتین، له ده رگای قاوشه که یه کیک له به نندییه کان راوه ستابوو ناوی (سه عید ته قی) بوو به کاک ره ئوفی گوت؛ کاکه (انت بعدین)، منیش چوومه ناو قاوشه که زۆر به خیرایی بیتجامه که م له بهر کرده وه، سه ره وه م بۆ لایه ک فری داو بنه وه م بۆ لایه کی دیکه هاویشته، زۆر به چاپووکی رانک و چۆغه له که م له بهر کردو چه فیه زه رده که م له سه رم ناو کاله کانم له پئ کردو رووم کرده نه و

ژووره ی که کونه که ی لی کرابوو و ده رگایه کی له ناو ژووری یه ک هه بوو، که ده رگای یه که مم کرده وه ژووره که مۆنجه ی ده هات نه وه نده پر بوو. یه کیک له و به نندیانه شه قه ی ددانی ده هات منیش نه گه ره به کاوه خۆ بچوو بوو مایه نه ده گه ی شتمه سه ره کونه که، نه گه ره چی ژووره که هه ره سئ به چوار ده بوو به لام زۆر پر بوو. هه لاتنه که ش وادیار بوو به خیرایی نه بوو چونکه زۆر ئاسانیش نه بوو، منیش له که لبتنی لاقان به هه ره جوړیک بوو خۆم گه یانده سه رکونه که، پیاویتیکی خه لکی عیماره پییان ده گوت (نه بو سه لام) گوتی؛ کاکه (غیر بالسرة)، منیش هه ره وه لام نه دایه وه، دیتم کاک سالح مه ولود که خه لکی هه ولیتر بوو له سه ره کونه که بوو، لئی پرسیم کاک سه عدو لالا ده بی من به و جیگایه وه بچم؟ منیش گوتم بۆچی پتوه ناچی!، نه وه نده گوتیم نه دایه هیچ که س کاتی نه وه م نه بوو هه ست له قسه ی که س رابگرم چونکه بی دوو دلی بریارم دابوو نه گه ره بشکوژیم هه ره رابکه م. کونه که له سه ره تا دا له شیوه ی بیر لی درابوو به قوولایی سئ مه تر، وه کو بیر لای خۆمان پیبلقه یان بۆ کردبوو، منیش خۆم تیخست و زۆر به ئازایی دوو پیبلقه چوومه خواره وه، پاشان جۆنیانی خۆم فریدا ناو بیره که ته په م لیوه هات، لیروه تونیله که به ئاسۆیی دهستی پیده کرد، ده بوايه به گاگۆله برۆی، رووناکیش بوو چونکه کاره بایان بۆ راکی شابوو، هه روه ها به تانیان لی راخستبوو، به پئی توانا ریکوپیتکیان دروست کردبوو، نه و قوولیه ش بۆ نه وه بوو به بن سئ بناغاندا چووبوو، بناغه ی ژووره که، بناغه ی دیواری شووره که له هه ردوولای ژووره وه و ده ره وه.

به گاگۆله رۆیشتم تاكو گه یشتمه شوینێك هه وراز بوومه وه، كه هه ورازیش بوومه وه رووناکی نه ما، هه وراز بوومه وه تا کاتیكم زانی سه رم له كونه كه ده رچوو، كه سه یرم كرد كۆنه گه راجه كه بوو، زۆر تاریك بوو چونكه پیشتر شوړتیان به کاره بای ده ره وه کردبوو. پیش نه وه ی بچمه ناو بیره كه كه له ژووره كه دا بووم گویم لیبوو گوتیان هه ر كه سی ده رچوو با رابكات، منیش كه ده رچووم دهستم به راكردن كرد بۆ سه ر نه و جاده به ی به پیش ده رگای به ندیخانه كه تیده په ری... ماوه یه ك غارمدا هه ر هینده م زانی گه یشتمه دوو سی پیاوان كه به غاردان به ره و لای من ده هاتن به عه ره بی به منیان گوت؛ نه وه چیه نه و خه لكه لیته راده كات؟ منیش گوتم نازانم... منیش هه ر رام ده كرد، به لām نه وان له به ر تاریکی و له به ر مشه وه شی خویان ئاگایان له من نه ما، منیش به خیرایی خۆم گه یانده سه ر جاده قیره كه وه دهستم به رۆیشتنێکی مام ناوه ندی كرد نه سه برو نه خیراو چوومه سه ر ره سیفه كه رۆیشتم.

پینج شه ش ده قیقه ی پینچوو بوو به هه لّلا، پۆلیس به غاردان به ته نیشمدا تیپه رین، به لām هیچ خویان له من نه گه یاند، نه وه ش هی نه وه بوو من جلی کوردیم له به ردابوو، زۆریش به هیمنی ده رۆیشتم، بریارم دابوو هیچ خۆم نه شیوینم، كه له من تیپه رین فه رامۆشییه كم هاته وه به ر.

من واده رۆم، نه شه ره زام، به لām چه ند جاریك به و جاده به به به ندیتی منیان بردبوو بۆ نه خووشخانه ی حیلله.

گه یشتمه دوكانێك له خاوه نه كه یم پرسى؛ گه راجی به غدا له كوئیه؟ گوتی ده برۆ سواری نه و پاسه بیه و به جابییه كه بلّی لای گه راجی به غدا بته یینه خوارى، منیش به گورگه لۆقه خۆم

گه یانده پاسه كه وه، كه سواری بووم به جابییه كه م گوت نه شه ره زام له لای گه راجی به غدام دابه زینه، كه گه یشتینه لای گه راجه كه گوتی كاكه نه وه گه راجی به غدا یه، منیش هاتمه خواره وه و زۆر به ئاسایی رۆیشتم، كه گه یشتمه ده رگای گه راجه كه پیاویك له وى راوه ستابوو گه راجه كه چۆل دیاربوو، به پیاوه كه م گوت ده مه وى بچمه به غدا، نه ویش له وه لāmدا گوتی؛ نه مرۆ شوفیره كان مانیان گرتوه وه هیچیان بۆ به غدا نارۆن، منیش هه روام ده زانی له جیگای دیکه ئۆتۆمبیل هیه برۆا بۆ به غدا، به لām بۆ هه ر جیگایه ك چووم نه بوو، گه رامه وه لای پیاوه كه گوتی؛ كاكه لیته له یه ك گه راج سه یاره بۆ به غدا ده روا، منیش گوتم؛ من نه شه ره زام نه دی چ بگه م؟ گوتی؛ به م جاده به دا برۆ له و فلکه یه ی نه ولا تیپه ره، نه و پاسانه ی له نه جه ف دین خویان بانگ ده كه ن به غدا و سواری پاسیك بیه و برۆ.

كه میك رۆیشتم دوو نایب عه ریفی كورد وه ك دوو فریشته بۆم په یدا بوون، كه گه یشتنه لای من چاكو خوشییه کی زۆر گه رمیان له گه لدا كردم و گوتیان خیره لیته ی، منیش گوتم به سه ردان هاتبووم بۆ حیلله، ئیستاش ده مه وى بگه ریمه وه بۆ به غدا و نه شه ره زام... گوتیان ده فره موو به گه لمان كه وه.

یه کیکیان پرسى: نه وه بۆچی جله كانت به خۆله؟ منیش له گه لّ خوڤاوه شاندى گوتم ماندوو بووم له ولا له سه ر زه وى دانیشتبووم... هه ر رۆیشتین تاكو گه یشتینه فلکه كه، چه ند هه نگاویك ره تبووین بانگیان کردین، ئینزباتیکی عه سكه ری و نه منیك و پۆلیسیکی مرور بوون، ئیمه ش هه ر سیکمان چووینه لایان و داوای هه ویه یان له من كرد منیش ده فته ر خدمه كه م له گیرفان بوو دامه ده ستیان، ته ماشایان كردو دایانه وه دهستم و

داواى لیبوردنیان کرد. یه کیچ له نایب عهریفه کان پرسپاری لیکردن، ئەوانیش گوتیان به ندییەکان به ندیخانەیان شکاندوو، گوتمان نهوهک ئەوه یه کیچ بێ لهوان.

ئەگەر ئەو فریشتانە نهبوونایە من گیرابووم، به لام هەر وایانزانی میوانی ئەو دوو نایب عهریفه کوردەم.

نەختیکی دیکه رویشتین پێش ئەوهی بگهینه پاسەکان به نایب عهریفه کانم گوت؛ من کوردم و ئێوهش کوردن، پێویسته شهرفی کوردایهتی کار بکات، گوتیان فرموو قسه بکه، گوتم؛ چیتان لێ بشارمهوه، به خوا من یه کیچم لهو بهندیانەى رایان کردوو، ئیستاش ئێوه کهیفی خۆتانە من نهشارەزام، بێ ئەوهی ههست به هیچ جوهره مهترسییهک بکهن به شیوهیهکی ئەوهنده پیاوانه وه لامیان دامهوه ئەگەر که سوکاری خوشم بوونایه هەر ئاوها وه لامیان دهمامهوه، گوتیان یاخوا راکردنهکەت پیرۆز بێ و به سهراچاومان هاتی.

خۆ ئەگەر منیان له گهڵ ئەواندا بگرتبووایه لهوانه بوو له سیدارەیان بدابوونایه، کهچی بێ ترس منیان برده لای پاسهکه وه ههردوو لاروومه تیان ماچ کردم و دهراگی پاسهکهیان بو کردمهوه، ههروهها گوتیان له کورسییهکانی پشت شوفیرهکه دابنیشه باشتره.

ئەوهی جیگای داخ بوو ناو و ئەدرهسم نهزانین، ئەو که سههرهه هەر له دڵ ماوه، به لام چی بکهه وه زعهکه لهوهدا نهبوو لهو کاتهدا پرسپاریان لێ بکهه ناویان چیهه و خهڵکی کوپن؟

هەر سێ چوار دهقیقهیهکی پێ چوو پاسهکه پرپوو و پارەیان لێ وەرگرتین ههیه که (۱۱۰) فلس، که پاسهکه بهرێکهوت کاترمیتر نۆی شهوی ۷/۱۱/۱۹۶۷ بوو، ئەگەر بلایم باوهرم

نه دهکرد لایم مهگرن، دهمگوت ئەوه منم بهو نهشارهزاییه وا خهریکه رزگار دههم؟!

له پێشهوهی پاسهکه ئەفسه رێکی یهک ئەستیره له تهنیش شوفیرهکه دانیشتیوو، له رێگا سه یارهیهکی پۆلیس راوهستابوو، ئەفسه رهکه له شوفیرهکهی پرسى: ئەم سه یارهیه چیه لیره وهستاوه؟ شوفیرهکه گوتی نازانم، ئەفسه رهکه گوتی؛ تازه له ناو پاس گوتم لیبوو گوايه ئەفسه ره به ندیخانەیان کون کردوو وه رایان کردوو، لهوانه یه له بهر ئەوه لیره وهستان، به لام کهس پاسهکهی ئیمه ی رانهگرت، منیش خۆم بێ ههست کردبوو و له جامی پاسهکه وه سهیری دهره وه دهکرد، هیچ لێی تیرنه دهبووم، چونکه پێنج شهش سال بوو دوور بووم له ژبانی ئازادی و له نیوان چوار دیواران دهژیام، وام لیها تیبوو زۆر شتم له بیر کردبوو، چونکه ئولفه تم به به ندیخانە وه گرتیبوو. تاریک بوو نه مده زانی سهعات چهنده، به لام کابرای شوفیر رادیۆی کردبووه، له رێگا بووین کاترمیتر لیبداو دهنگوباسی سهعات دهی شهوی خۆیندهوه، ئەو کاتی فهرامۆشییهکم هاته وه گوتم زۆری نه ماوه بگهینه شاری به غدا.

کاترمیتر دهو نیوی شهو گهیشته به غدا، له گهراجی (علاوي

الحلّة) هاتمه خوارهوه وهک مه ری گیت و ابووم، به لام له جارێ زیاتر هوشم هیناوه بهر خۆم، گوتم زۆر مخا بنه له به غدا بگه ریمه وه و بگیریتم.

ئەدریسی مائی براده ریکم پێبوو له کاتی خۆی له گهڵ ئیمه به ند بوو، مائیان له (مدینه الثوره) بوو، هه لسام ته کسیه کم

راگرت و مامه لاهم له گهل کرد به ۶۰۰ فلس پینک هاتین نه گهر ماله کهم نه دوزبه وه بم گه پینیتته وه شوینی خوم، که گه یشتنه سهوره نه وهنده گه راین و سوراین ماله کهم پی نه دوزرایه وه، ناچار گوتمه شوفیره که بم گه پینه وه ناو به غدا، له ریگا دوو جار هاته سهر زارم به شوفیره که بلیم بم به مالی خوت له به ندیخانه رام کردوه، به لام نه م گوت، کابرا موسلاوی بوو منی گه رانده وه و لای ئوتیل شه هلا دابه زیم نزیك گوره پانی ره سافی، ته ماشام کرد سه عات ۱۲ چاره کی دهوی، که چوممه ئوتیله که تنها کاتبه که له خواره وه بوو له ئیداره، منیش پرسیم نه دی کاک...؟ گوتی وا له سه ره وه نووستوه، منیش بی نه وهی کاتبه که هیچ بلتی به ئازایی به سه رکه وتم، که چوم کاک.... له سه ر بانی نووستبوو، وهک به رخی تیرشیر پرخی ده هات، خوار دبوویه وه نه و جا نوستبوو، سه ربانی ئوتیله که ش پری خه لک بوو نوستبوون، نه گهر چی مانگی (۱۱) ش بوو به لام به غدا وهک لای ئیمه نییه ههر له بانی ده نوستن، منیش به هیواشی چوممه لای و یهک دوو جار به ناوی خوئی بانگم کرد، وه لامی دامه وه و یهک پی له به رم هه لسا، ماچی کردم و به گهرمی به خیره اتنی کردم، منیش گوتم چونی تی ده گهی من بو لیهره م؟ گوتی له به ندیخانه راتکردوه؟ گوتم به لتی، نه و جا ده بی و ابکه ی نه مشه و له جیگایه کی باش بمحه وینییه وه بو به یانی بم به یه مالی پلکم، ماله پلکیتکم له به غدا هه بوو، نه و مالیانی پی ده زانی، گوتی؛ ده ترسم له ئوتیل بت نوینم ئیره بپشکنن، گوتی خوم ژووری تایبه تیم هه یه له لایه کی دیکه، به لام یه کیتکم له گه له نه وهک بپرسی نه و پیاوه کتییه؟، گوتم باشه ته گبیر؟ هه ندیک بیری کرده وه، گوتی نه وه دوو به تانی و بالیفیک، وه ره به سه ر

نه م دیواره دا ئاودیو ببه و برۆ له سه ر نه و عیماره بخره وه. عیماره که به رۆژ جیگای پزیشک و پاریزهران بوو و به شه و داخرا بوو، که بیرم کرده وه باشتربن ته گبیر بوو، ناخوشیه که ی له وه دا بوو ستاره که زۆر بلند بوو، به لام له ناوه راستدا جیگایه ک هه بوو پیی خوم له سه ر داناو ئاودیو بووم، که ئاودیو بووم جیگایه کی کش و مات بوو، له سه ر نه و حاله ش له سه ربانه که ش نه مام، ده رگای سه ربانه که کلیل نه درابوو پالم پیوه نا کرایه وه، چوم له پال ده رگا که له لای ژووره وه دانیشتم و پشتم به ده رگایه که دا، سه عاتیک له عیماره که هه بوو هه موو سه ره سه عاتیک لیی ده دا، زۆر فه راموشیم پیی ده هاته وه. به یانی به هیواشی به سه ر دیواره که ئاودیو بووم بانگی کاک..... م کرد، گوتی بی قه زابی زۆر زوه، نه ختیکی دیکه بوئی راوه ستام نه و جا دوو باره بانگم کرده وه هه لم ستاند وا ریکه که وتبوو مالی پلکم له وی نزیك بوو، مالیان له گه ره کی (فضل) بوو، کاک.... گوتی؛ لیهره به من ده چم بو مالی پلکت و پییان ده لیم و پانتول و کراسیکت بو ده هیتم، گوتم باشه، ماوه یه کی پیچوو هاته وه کراس و پانتولیک ی هینا بوو، منیش به خیرایی خوم گوپی و شوینی که وتم، نه و براده ریکیشی له گه لدا بوو، به لام براده ره که ی نه یه ده زانی من دوا به دوا ی نه وان ری ده که وم، وای له کوره پلکه کانم گه یان دبوو که گه یشتنه نه وی نه و سه لامیک ده کات و به ریکای خویدا ده روا، که گه یشتنه لای مالی پلکم نه و سه لامی خوئی کردو رویشتم.

کوره پلکه کانیشم خوا حه قه زۆر به گهرمی پیشوازییان لیکردم و زۆر به ئازایی منیان برده ژووری، جار ی ههر زوو

حه مامیان بۆ داخستم و که رهسته ی تراشیان بۆ هینام، پاشان نانیان بۆ ئاماده کردم، به لām ئەو کاتی نه متوانی پاروئیکیش نان بخۆم چونکه شهو نه نوستبووم و میتشکم لهق ببوو، خه ویشم لی نه ده کهوت، به راستی ئەوهنده بۆم باش بوون شه رمه زاریان کردم، ئەوهی پیتی بلین ترس به بیراندا نه ده هات، ته نها پیره ژنه که ی پلکم نه بی ده ترسا ده یگوت ماله (ئه من) یک لهو که ره که هه یه کوره پلکه کانیشم گالته یان به قسه که ی ده هات، ژووریکیان له سه ره وه هه بوو منیان برده ئەو ژووره.

بیرم کرده وه چۆن ماله وه ئاگادار بکه مه وه؟ گوتم چاکترین ته گبیر ئەوه یه پلکم لیتره هه ر ده ترسی با ره وانی بکه مه وه خه به ریان بداتی، پیم گوت پله ئەوه پاره هه لسه برۆ بۆ هه ولیتر، به لām چۆنت پی ده لیم ئاوها ده که ی، مشه وهشیان مه که، زۆر به هیمنی پیتیان رابگه یه نه که من له مالی ئیوه م و رزگارم بووه. پلکم که گه یشتبووه هه ولیتر چووبوو له لای کاکم له دوکان، کاکم دواتر بۆی گپرامه وه گوتی؛ پلکه جه میله گوتی کاک (نعمت الله) هه تا ده رگا وه ره ئیشیکم پیته، منیش چوومه لای، پلکم گوتی سه عدوللا له به ندیخانه ی حیلله رایکردوو له مالی ئیمه یه هیچ خه میشتان نه بی، هه ر بۆ ئەوه ش منی بۆ لای ئیوه ناردوو. منیش پیم گوت؛ زۆر باشه و ناردمه وه مالی.

کاکم گوتی سه عاتیکی پی نه چوو پۆلیسیکی ناسیار هات گوتی مامۆستا مزگیننی کاک سه عدوللا له به ندیخانه رایکردوو، ماوه یه کی دیکه ی پیچوو یه کیکی دیکه ش هات ئەویش هه روای گوت؛ کاکم گوتی پیم گوتن ئاگاداری هیچ نیم. که پلکه جه میله ده چیته مالی ئیمه وای ریک ده که وئ دایکی سامی له مالی دراوسییه ک ده بی، حه سیبه ده چیته دوا، دایکی سامی بۆی

گپرامه وه گوتی؛ که حه سیبه خه به ری دامی خۆشم نازانم چۆن گه یشتمه وه مالی و که چاوم به پلکه جه میله کهوت و خه به ره که ی دامی دلم له خۆبووه وه، وادیاره زۆر ترسابوو، وای زانیبوو من شتیکم به سه ر هاتوو یان له و راکردنه شتیکم به سه ر دیت. به و شیوه یه پلکم ده نگویاسی راکردنی منی گه یانده بووه ماله وه.

رۆژنامه‌ی الاخلاص چۆن باسی راگردنه‌کە‌ی کردبوو؟

من زۆر خەمی ئەوەم بوو بزانی پاش من ئەو برادرانە‌ی رایان کردبوو و ئەوانە‌ی مابوونە‌وە چیان بە‌سەر‌هاتووە، پاش دوو سێ رۆژ رۆژنامه‌یە‌ک هە‌بوو بە‌ناوی «الاخلاص» زۆر بە‌ دوو و درێژی دە‌نگوباسی را‌کردنه‌کە‌ی ئێ‌مه‌ی بلا‌و‌کردبوو، ناوی را‌کردووە‌کانی نوسی‌بوو، هە‌روا چە‌ند کە‌س رزگاری بوو چە‌ند کە‌س گیراو‌ه‌تە‌وە هە‌مووی نوسی‌بوو، وای دانابوو خۆ‌لی تونی‌لە‌کە‌یان لە‌ جۆ‌گە‌ی مە‌جرای بە‌ندی‌خانه کردبوو، پێ‌م وایه راست بۆ‌ی چوو بوو، چونکە‌ پێ‌ش را‌کردنمان لە‌ بە‌ندی‌خانه رۆژ‌تیک ئاوی مە‌جرایە‌کە‌ گیرابوو، مدیری عام هات‌بوو بۆ‌ سە‌ردانی بە‌ندی‌خانه، برادران دا‌وایان لێ‌کردبوو ئە‌و ئا‌وه‌ پێ‌سه بە‌ ئامێ‌رو تە‌نکەر فرێ‌بدری، ئە‌ویش وە‌لامی دا‌بوونە‌وە‌ گوتبووی خۆ‌تان فرێ‌تی بە‌دن، ئە‌وانیش زۆر لە‌و قە‌سه‌یه‌ توورە‌ ببون، رێ‌ک‌خراوی بە‌ندی‌خانه بە‌ زو‌وترین کات بە‌گشت بە‌ندی‌یه‌کانیان را‌گە‌یان‌د گەر مدیر عام هاتە‌ قاوش و ژو‌ورە‌کان کە‌س سە‌لامی لێ‌ وە‌رنە‌گرێ‌تە‌وە‌و کە‌س لە‌بە‌ری هە‌لنە‌ستێ‌، هەر هێ‌ندە‌مان زانی گوتیان مدیر عام هات، کە‌ هاتە‌ ژو‌ورە‌کە‌ی ئێ‌مه‌ نە‌ کە‌س لە‌بە‌ری هە‌ل‌سا‌وه‌و نە‌ کە‌س‌یش سە‌لامی لێ‌ وە‌ر‌گرتە‌وە‌و بە‌ ملشۆ‌ری گە‌ڕایە‌وە‌.

بۆ‌ بە‌یانی هە‌تا دە‌وام دانرا برادران بە‌ پە‌قرە‌جان هە‌موو ئا‌وه‌ پێ‌سه‌کە‌یان رە‌وانە‌ی لای دای‌رە‌ی مدیری بە‌ندی‌خانه کرد، کار‌تێ‌کی گران بوو چونکە‌ ئا‌وه‌کە‌ گە‌لێ‌ک زۆر بوو، ناچار ئە‌وانیش بە‌م‌لیان دا‌هات بە‌ بۆ‌ری ئا‌وه‌کە‌ لا‌بە‌ن و بە‌ تە‌نکە‌ران

فرێ‌تی بە‌دن.

رۆژانی بە‌ر لە‌ را‌کردنمان دای‌رە‌ی بە‌ندی‌خانه زۆر مشە‌وە‌ش بوو هەر بۆ‌یه‌ش مدیر عام هات‌بوو، لە‌لایە‌کی دیکە‌شە‌وە‌ کاک (کە‌مال کە‌ماله‌) تیم‌سالی پیا‌وێ‌کی رە‌شی کردبوو لە‌بەر دە‌رگای بە‌ندی‌خانه وە‌ستا‌بوو و زۆر بە‌توندی شیشە‌کانی دە‌رگای بە‌ندی‌خانه‌ی را‌ده‌هە‌ژاند، حکومە‌ت بە‌وە‌ زۆر مشە‌وە‌ش ببوو و زۆریان پێ‌ ناخۆش بوو، مدیری ئە‌منیش کە‌ هات بە‌ندی‌یه‌کان نە‌یان هێ‌شت بێ‌تە‌ ناو بە‌ندی‌خانه، هەر لە‌ دە‌رگای شو‌ورە‌کە‌ گە‌ران‌دی‌انە‌وە‌، وە‌ک ب‌لێ‌ی هە‌ستی‌ان بە‌ شتێ‌ک کردبوو، بە‌لام نە‌یان‌دە‌زانی چ هە‌یه‌، ئە‌و تیم‌سالی کە‌مال کە‌ماله‌ زۆر مە‌سه‌لە‌کە‌ی لێ‌ ئالۆ‌ز‌کردبوون، وادیار‌بوو کاک کە‌مال دە‌ستی‌کی بالای هە‌بوو لە‌لێ‌دانی کونە‌کە‌، دواتر بە‌درێ‌ژی باسی ئە‌و برادرە‌ دە‌کە‌م.

کە‌ رۆژنامه‌ی «الاخلاص» م خۆ‌ین‌دە‌وە‌ بە‌راستی گە‌لێ‌ک دل‌خۆش بووم، چونکە‌ بە‌چاکی هە‌موو شتێ‌کم بۆ‌ روون بوو‌ه‌وە‌، وا دیاریش کە‌وت ٤٣ کە‌س رزگارمان ببوو، ئە‌وی دیکە‌ش هە‌موویان گیراو‌بوونە‌وە‌، ئە‌و پیا‌وانە‌ی بە‌غار‌دان گە‌یشتنە‌ لای من لە‌کاتی را‌کردنه‌کە‌م، هەر ئە‌وان ئاشکرایان کردبوو، ئە‌گەر نا کە‌م کە‌س لە‌ بە‌ندی‌خانه دە‌ما، هەر لە‌ رۆژنامه‌کە‌دا دیار‌بوو کە‌ حکومە‌ت وایزانی‌بوو کە‌س لە‌ شاری حیللە‌ دە‌رنە‌چوو‌ه‌و هەر لە‌و شارە‌ پە‌رت و بلا‌و بوونە‌تە‌وە‌، چونکە‌ زۆریان لە‌شار گرت‌بوو، ئە‌گەر جله‌ کوردییە‌کە‌و دوو عە‌ریفە‌ کورده‌کە‌ نە‌بوونایە‌ منیش وە‌ک ئە‌وانی دیکە‌ دە‌گیرامە‌وە‌.

٧ رۆژ لە‌ بە‌غدا مامە‌وە‌، لە‌و ما‌وه‌یه‌دا کاکم هاتە‌ بە‌غدا، هە‌ولێ‌کی زۆری دا تا‌کو لە‌ برادرانی پار‌تی وە‌رە‌قە‌یه‌کی (عدم

تعرض) ی بۆ وەرگرتم (ئەو کات شۆرشى کورد لە گەڵ حکومەتى عەبدولرەحمان عارف لە گفتوگۆدا بوو).

لە گەڵ کاکم تەگبیرمان کرد سەیارەىەكى خسوسى بگربن و بەدرى خوشکم لە گەڵم سوار بۆ، ئەو کاتە مامۆستا جەواد شىروانى لە بەغدا قوتابى بوو ئەویش گوتى لە گەڵت دیمەو، بەم شىوہى سەیارەىە کمان بە کرئ گرت و من و خوشکم لەدواوہ سواربووین و مامۆستا جەوادیش لەپیشەو، ئیشەکە بە ترس بوو بەلام خوشکەکەم دەىگوت هیچ غەمت نەبۆ، دەگەشتینە ھەر سەیتەرەىەک (ایة الکرسى) یەكى دەخویندەوہ دەىگوت زاریان دەبەستم، بەراستیش ۹ سەیتەرەمان برى کەس بەمنى نەگوت ھەوہت، کە گەشتینە قوشتەپە لەوێ بە شوفیترەکەم گوت (کە کاکە ھەمەى ناو بوو)؛ دایکم لە مورتکەى (مورتکەى گەورە) بەم گەىەنە ناو گوند، گوتى باشە، من چوومە مورتکەو ئەوانى دیکەش گەرانەوہ ھەولێر، ئەو کات حکومەت دەستەلاتى ئەوہى نەبوو بچیتە گوندەکان، نەشدەکرا بگەریمەوہ ھەولێر، چونکە بەھۆى راکردنم لە بەندیخانە ئەمر قەبزیم لەسەر بوو.

کە لە سەیارەکە ھاڤە خواری پیاوانى گوند گشتیان لەلای مزگەوت دانیشتبوون منیش رینگاکەم بەلای ئەواندا بوو، کە گەشتە لایان سەلامم کرد کەس منى نەناسیەوہ جگە لە حاجى قادر خالانى نەبۆ گوتى؛ ئەوہ کاک سەعدوللا نییە، منیش گوتم بەلای خۆبەتى و داوام لیکردن کە منداڵیکم لە گەڵ بنێرن بۆ مالى مامۆستا عەزیزى مەلای رەش، دەچوومە مالى ئەوان و مالى کەم پێ نەدەزانىیەوہ، منداڵیکیان لە گەڵ ناردم.

خوا ھەقە مالى مەلای عەزیز زۆر زۆر بە گەرمى پیشوازىیان لى کردم و گەلیک کەیف خۆش بوون، ئەو رۆژە بۆ ئیوارە زۆر خزمى گوند ئەوہى کە زانیبووى ھاڤە لای، زیاتر دڵم بەوہ خۆش بوو گەشتە ناوچەى رزگارکراو، بۆ بەیانى مالى وەمان گشتیان ھاڤە لای، ئیستاش لەبەر چاومە کە لە سەیارە ھاڤە خواری (ھەسیبە، سامى، ماجید، وریا) زۆر بەخیرایى غاریان داو خۆیان خستە باوہشم، بەوہش ئازارى ئەو پینج شەش سالى بەندیخانەم لەبیرکرد، چونکە ھەر چواریان دەیان ویست پیکەوہ خۆیان بخەنە باوہشم و دنیاىیان لى نوێ ببۆو، وامان دەزانى ھەموو دنیا ھى ئیمەى.

دوو سێ رۆژى پیچوو مالى مەلای عەزیز کورپیکیان بوو لە ۲۷/۱۱/۱۹۶۷ من ناوم لێنا زانا.

پاش ئەوہى ماوہى چەند رۆژیک لە مالى مەلای عەزیز ماینەوہ، رۆژیک کاک خەلیل خالانى منى بردە گوندى بیستانە، چونکە بارەگای ھیزی دەشتى ھەولێر لە گوندى بیستانە بوو، گوتى بچینە لای کاک (فارس باوہ) کە ئەو کات ئامیر ھیزی دەشتى ھەولێر بوو، کە چووین کاک فارس لەوێ نەبوو کاک سابیر شیخ جامى جیگرى لەوێ بوو، بەراستى بەشیوہى کى وا پیشوازی لیکردم و ریزی لێنام کە لەبیر ناکرێ، گوتى؛ کاک سەعدوللا ئەوہ گشت کوردستان لە پینشتە، ھەر جیگایە کى رزگارکراو بیت بەئارەزووى خۆت بکە، منیش گەلیک سوپاسم کرد.

ماوہى چەند رۆژیکى پیچوو، کاک خەلیل گوتى کاک فارس باوہ ھاوئەوہ بابچینە لای، دووبارە چوینەوہ گوندى بیستانە، کە چووین کاک فارس لەوێ بوو، کە چاوى پیم کەوت گوتى؛ تو

خوا ئەو ە برايه كەى مامۆستا مە لا نىعمەت نىيە ؟ لەبەر دەرگاوه
پيشوازيى ليكردم و بە پيرمه وه هات و زۆر بە گهرمى بە خيهراتن
و پيرۆزبايى ليكردم بۆ رزگار بوونم لە بەنديخانه ، ئەو يش گوتى
هەر جىگايەكت پىخۆشه بفرموو ، منيش زۆر سوپاسم كرد .

بەراستى هەزم دەكرد بەردەوام بگهريتم و بسوريتم ، رۆژتيك
كاك سليتمان مورتكه يى گوتى وەرە بە پياسە بچينه گوندى
لاجان ، گونده كه ئەو ەنده دوور نەبوو ، ميواني پياويكى زۆر باش
بووين ناوى سمايل بوو ، بەخيترايى مريشكيان بۆ كوشتينه وه
كرديانه زيافته ، پاشان گهراينه وه گوندى مورتكه .

بوو ە رەمەزان منيش زۆر هەزم دەكرد بۆ يەك شەو يش بى
بەنهيئى بچمه وه هەوليتر و چاويكم بە ماله كەم بكه ويته وه ،
ئەگەرچى بى ترسيش نەبوو ، بەلام گوتم هەر دەچم ، ئيتوارە يەك
هەر نيو سەعات مابوو بۆ مە لا بانگدان كاك خەليل منى
سواری جيبه كەى خۆى كردو گەياندميه ماله وه ، كارەكه مان
بەتەگبیر بوو بۆيە دەرگای هەوشەيان پیتو نەدابوو ، كه چوومه
ژووره وه دياربوو دايكم و كاكم و ماله وه فتاريان دەكرده وه ،
منيش بى يەك و دوو سەر كه وتم ، چونكه مالى من لە ژوورى
سەر وه بوو ، كه بە سەر كه وتم منداله كان چاوه روانم بوون .

بۆ شەويك ها تمه وه ، كه چى بۆ بە يانييه كەى نەخۆش كه وتم و ١٩
رۆژان لە ماله وه مامه وه بى ئەو ەى هيچ كەس بزاني ، خزم و
برادە ريش نەيان زانى ، جيرانتيكمان هەبوو بە ناوى كاك ئيحيان
مەولود من نەم دەناسى كاتى خۆى موزەميد بوو ، ماله وه گوتيان
كاك ئيحيان پياويكى زۆر باشە ، هينايانە لام ، ئەو يش لە
بازار دەرزی و دەرمانى بۆ هينام ... تاكو چاك بوومه وه تەداويى
كردم ، جىگايە كيشم ئاماده كرده بوو بۆ خۆشاردنه وه .

كه باش چاك بوومه وه دووباره كاك خەليل منى گەيانده وه
گوندى مورتكه لای مالى مە لا عەزیز ، چەند رۆژتيكى ديكه
مامه وه پاشان كاك عوسمان (عەريف عوسمان) م ديت كه لە
گوندى پيرەر لە لای كۆيە سەرلق بوو ، لەبەر ئەو ەى پيشتر كاك
عوسمانم دەناسى كه گەليك پياويكى باش بوو و ئەوانەى لای
ئەو يش بوون هەموويان برادەر و چاوناس بوون ، گوتم كاك
عوسمان ديمه لای تۆ ، گوتى فرموو بە چاوان ، بە گەليان كه وتم
چوبينه پيرەر ، رۆژى يەكەم لە مالى خۆى كه لەو گونده بوو
دەعوەتى كردم ، پاشان چوومه بارەگا لە گەل پيشمه رگە كان
مامه وه كه هەموويان برادەر و ناسيار بوون ، بە تايبه تى كاك
سليتمان مە لا خاليد و كاك بارزان مە لا خاليد .

ماو ەى مانگيک لەو ئ مامه وه ، گوتيان دەتبهينه شارى كۆيە
كه مالى خوشكمى ليبوو ، منيش گوتم ؛ كورە پياوى چاك بن
زۆر دەترسم ، گوتيان مادام لە گەل ئيمەى كەس ناتواني
تەماشات بكا ، لە گەليان سواری جيبه كەى كاك سيلمەن بووم و
چوبينه كۆيى مالى مام تەهاى پەنيرفروش كه كورى پلكيشم بوو
و زاواشمان بوو ، چەند سەعاتيک ماینه وه نانى نيوه رۆمان
خواردو پاشان گهراينه وه گوندى پيرەر بۆ بارەگا كەى خۆمان .

به پئی له بناری ههولیردهوه بۆ گه لاله

دواتر به چاکم زانی بچمه گه لاله، کاکیشم وای حه زده کرد که له م بناره ی ههولیر نه بم، رۆژیکیان روخسه تم له کاک عوسمان و براده ران خواست و گوتم ئاودیو ده بم، کاک عوسمان نامه ی دامی بۆ پیاویک له گه لاله بۆ ئه وه ی ئه گهر ئیشیک شتیکم هه بی یارمه تیم بدا، پاشان ریشوینی ئاودیو یونیان بۆ دانام و گوتیان برۆ ته که ور (که نیوسه عات له پیره ر دوور بوو) په ل-یکیان له وئ بوو سه ر په له که ناوی کاک قادر بوو، پیتشمه رگه کانیش هه ر ناسیار بوون، منیش دوعا بوونم خواست و به ریکه وتم.

که گه یشتمه گوندی ته که ور، کاک قادر گه لیک ریزی لینام و بۆ ئیواره گیسکیکی بۆ کوشتمه وه، پاشان ته گیری ئاودیو یونی بۆ کردم که له گه ل کاروانچییان به رۆ بکه وم، کاروانچیه کانیشی تیگه یاند که دوو به یانی ده رۆشتن، له گه ل خویان بمه ن، ئه و شه وه له گه ل براده ره پیتشمه رگه کان زۆر خوشم برده سه ر، کاک یاسین جبه له وئ بوو که ناسیارو براده ریکی کۆن بوو، هه ر ئه و جاره ش بوو کاک یاسین جبه (که پیاویکی زۆر ره شید بوو) پیتی گوتم تۆله ت بۆ ده که مه وه و کامیان له شایه ده کان ده لیتی ده یکوژم، من قبولم نه کرد گوتم؛ وه ک ده لپن حه والهی خوا بن باشتره، من نامه وئ که س به زمانی من بکوژری، ئه گه رچی ئه وانه غه دریکی گه لیک گه وره یان له من کرد به لām پیتی ناوی.

بۆ به یانی له به ر رۆژه که دانیشتبوم دیتم دوو پیتشمه رگه ی چوست لایاندا لای من و چاکو چۆنییه کی گه رمیان له گه ل کردم، به کیکیان منی ده ناسی، به لām من نه مده ناسییه وه، ئه ویان گوتی

کاک سه عدو لالا نایه ی بچینه گه لاله، منیش که بیستبوم سه فهر له گه ل کاروانچییان زۆر ناخۆشه گوتم؛ مه منویش ده بم. دوعا بوونم له کاک قادر و گشت براده رو پیتشمه رگه کان خواست و له گه ل ئه و دوو پیتشمه رگه یه (ئه وه ی منی ده ناسی ناوی کاک جه میل پیرداود بوو و ئه و ی دیکه ش ناوی ره حمان بوو خه لکی چل هه ویزه بوو) به ریکه وتین، کاک جه میل به ئیشی هیزی ده شتی ههولیر ئاودیو ده بوو، ده ستمان به رۆشتن کرد، بۆ ئیواره گه یشتینه گوندی کرۆژ دیوه خانی توفیق ئاغای، کورده کانی له وئ بوون خوا حه قه گه لیک به خیره اتنیان لیکردین، وا دیار بوو کاک جه میل ناسیاریان بوو، ئه و شه وه مان له وئ برده سه ر، من زۆر هه ستم به ماندووبوون ده کرد ئه گهر چی هه ر سئ سه عات رۆیشتبووین، هه ر بیرم له وه ده کرده وه چۆن ئه و ریگایه دووره م پئی ده بردی؟!

بۆ به یانی پاش نانخواردن به رۆی که وتین، هه ر که له رووباره که ی کرۆژ په رینه وه باران ده سستی پیکرد، به لām چ بارانییک وه ک لوله ی مه سینه ده هاته خواری، هه تا گه یشتینه چایخانه که ی (ئیزۆب یان هیزۆپ) ئا و له سه رتاپای له شمان ده هاته خواری، ئه گهر چی نه ده بوایه ئیمه به جیگایه کدا بچین که پیاوانی حکومه تی لی بی، به لām کاک جه میل گوتی نه دایی و به و بارانه ش که س به که س نه بوو، له چایخانه که نه ختییک خوومان وشک کرده وه و چایه کمان خواره وه، ئۆتۆمبیلیک هات سه ری داخرا بوو، کاک جه میل گوتی به ته مای خوا سواری ئه و ئۆتۆمبیله ده بین تا ده گه ینه گردجان، که له گردجان هاتینه خواری هه ر باران بوو، ئه و گونده چایخانه یه کی گه وره ی لی بوو، به خیرایی چوینه چایخانه که، که گه یشتینه ئه وئ هه موو ئه وانه ی

له چایخانه که دانیشتبوون ته ماشای ئیمه یان ده کرد، چونکه پیشمه رگه ی چه کداربوین و له بهرام بهر چایخانه که ش موسه فیه کی عه سکه ری وه ستابوو، وای دیار بوو ئه وان ئاگایان له ئیمه نه بوو. خه لکه که ش گوتیان مه ترسن ئه وانه هه ره له سه ر جاده ده بن و بو هیچ لایه کی دیکه ناچن، ئیمه ش بی ترس خۆمان وشک کرده وه نان و چامان خواردو پشوویکی باشمان دا، که ویستمان برۆین خه لکه که گوتیان به پشت چایخانه که دا برۆن ریگایه ک له وێ ده رده چی. ئیمه ش به پارێز خۆمان بزرکردو گه یشتینه ریگاکه، به لām چ ریگایه ک! ریگای ده شتی بتوین، ذوای ئه و بارانه تونده به ده یان جار پیلالومان له پی ده بووه، چونکه قوره که ی هه روه ک حه ریجه و له سیکۆتین خراپتره.

هه ر رۆیشتین ئیواره گه یشتینه گوندی (کوردستان) که گوندی ئه سکه نده راغا بوو، چووینه قوناغی ئاغای، به لām دیار بوو خوی له مال نه بوو، پیاویکی هه بوو ناوی عه لی بوو عه لی گاوریان پی ده گوت زۆر پیاوانه ئیمه ی وه رگرتوه، من ته واهیلاک ببووم، بو ئیواره قبوولی ساواریکی سه ر به پیازی سوورکراوه یان بو هیئان، لۆکسیکیان هه بوو، دایانگیرساندبوو، ده ستمان کرد به نان خواردن، که هه لسا یان ده ستمان بشوین، لۆکسه که به ناوه ندی دیواخانه که هه لواسرابوو، زۆریش نزم بوو، منیش له ماندویتی خۆم وه ک گیژان بووم، بو سه ری خۆم له لۆکسه که نه دا؟! لۆکس که وته خواره وه به رده که ی شکاو کیسه که شی نه ما، ئه وهنده شه رمه زار بووم هه ر وه خت بوو بمرم، له شه رمان زمانم تیک ئالا، کاک عه لی گوتی؛ هه ی له منت نه که وێ بوچی وات لیها ت لۆکس چییه، هه ر ئیستا چاکي ده که مه وه، دواتر گوتی؛ دوینی ئیواره منیش وه ک تو سه ری خۆم لیداو پاشان

چاکم کرده وه، به م قسانه هۆشم هاته وه به رخۆم، هه تا ئیمه ده ستی خۆمان شوشت، کاک عه لی لۆکسه که ی چاک کرده وه، چونکه به ردی سپیرو کیسه ی زیادیان هه بوو، که دایگیرسانده وه ده ستی کرد به پیکه نین و گوتی؛ هه ر له بهر تو و بو دلدا نه وه ی تو گوتم دوینی منیش سه ری خۆم لیداوه ده نا وانه بوو.

ئه و شه وه مان له گوندی کوردستان له دیوه خانه که ی ئه سکه نده راغای برده سه ر، بو به یانی گوتم کاک جه میل پیاوی چاک به من زۆر لاق و چۆم دیشی ده ترسم نه توانم برۆم، گوتی هه ر گویشی مه ده ری که گه رم داها ت ئیشه که ی که م ده بیته وه، ده ستمان کرد به رۆیشتن، نیوه رۆ گه یشتینه گوندی (پاش قۆته ره) قه بری هه باسی مامه نداغای له نزیک گونده که بوو، چووینه سه ر قه بره که ی پری سه ری پاکه ته جگه ره و چوکلێت بوو، کاک جه میل گوتی له سه ر که پکان لانا ده یان با قوناغی نیوه رۆمان گوندی قۆته ره بی باشته ره، له بهر ئه و سه رمایه و به و زستانه هه نگاوێک زیاتر برۆیشتبووینایه باشته بوو، که گه یشتینه گوند چووینه مالیک دوو ژن دانیشتبوون په ته یان ده پشکنیه وه، چه ند سال بوو هه باس ئاغا مرده بوو هیشتا ژنیان هه ر ره شپۆش بوون، سه لیمان کرد، ژنیکیان گوتی پیاومان له مال نیه، کاک جه میل گوتی خوشکه ئه رکمان سووکه نان و چایه ک، پیشته رکاک جه میل گوتی مال له مه لایه کی لیه خواردنی باش ده دهنه میوانان، به لām به مه رجیک میوانه که نوێژکه ر بی، ئیمه ش له بهر ئه وه ی هیچمان وانه بووین ناچاربووین میوانی ئه م ژنه هه ژاره بین و به نانی تام چال و دیشله مه رازی بین، من چونکه فیتری ئه و جوړه خواردنه نه ببووم زۆر وه زعم پی تیکچوو.

بووه پاش نیوه رۆ، کاک جه میل گوتی هه لسن دره نگه به لکو

بۆ بانگی شیوان دهگهینه گوندی (پرینگان)، من وه زعم زۆر خراب بوو به تاییه تی که پشووم دهدا که لکی هیچم نه ده ما، ناچارم دهستم کرد به رویشتن له گه لیان، بۆ ئیواره کاتی رۆژئاوا گه یشتینه قوناغه که ی مه لا عوسمانی پرینگانی، که گه یشتینه ئه وی بۆ ماوه یه کی که م دلّم له خو بووه، پاشان به هوش خۆم ها تمه وه، خه لکه که لیم کۆبوونه وه، هینایان نه وت و خویان له لاق و چۆکم دا به لام بی سوود بوو.

دیوه خانه که زۆر پرپوو، شوژش (سه روک مه لا مسته فا بارزانی) مه سه ره فیان ده کیشا، شه و به فریکی زۆر باری، مانگه شه ویش بوو، خه لکی گوند چوونه راوه سیخو، خه لکه که ی له دیوه خانه که بوون ئه وهنده به زه وق و دلخوش بوون، منیش هه ره ئه وه ته نوزم ده هات، ماندوو یته که م له سنوور ترازابوو، هه ره ده تگوت دوو که له شینکه م له لووتی دیته ده ری، خه می به یانیشم بوو که ده بووه سییه م رۆژ له رویشتن که ده بووایه زۆر به چاپوکی له چیا ی زینوی ئه ستیروکان ئاودیو بین، ترسی ئه وه ش هه بوو بیته به فربارین ئه وکات نه مان ده توانی برۆین، چونکه پیشتریش به فریکی گه لیک زۆری لی که وتبوو، بۆ به یانی کاک جه میل گوتی کاک سه عدو لّلا خوا کردو یه تی رۆژه که خوشه، ده بی زۆر به ئازایی ئاودیو بین و، ئه و رۆژه ش دوا رۆژی رویشتنمانه به پی، رینگاکه ش له بهر به فر که لکی ولاغی نییه، بۆیه ده بی هیمه ت بده یه بهر خۆت و ئیمه ش به پیی تۆ ده رۆین، باشه چی بکه م؟ خۆی به چاوی خۆی دیتی ئیواره ی پیشتر دلّم له خو بووه وه چاکیش ده یزانی چه ند هیلاکم، به لام هیچ ته گبیری دیکه شی نه بوو، وه زعی ئه وانیشم تیکدا بوو، ناچار دهستم به رویشتن کرد، که گه رم داها تم با شتر

بووم، تا گه یشتینه بن چیا که باش بووم، که ده ستممان پیکرد به سه ره چیا بکه وین هیچ ته مام به خۆم نه مابوو، به ده یان جار که وتمه ناو به فر، هه ره ده مگوت ئیستا نا ئیستا هه لده دیریم، رادیویه کی بچوو کم پی بوو وام ده زانی چیا یه کم له ملدا یه، کاتیک گه یشتینه سه ره چیا شاده ئیمانیکی به حه قم هینا، کاک جه میل و کاک ره حمان ده ستیان به پیکه نین کردو گوتیان شانت هه بوو به فر بباری بووایه ده رنه ده چووی.

من گوتم ئه و به سه ره چیا که وتم، شوژبوونه وه ئاسانه، نه مزانی چۆکه کانم ناوشتینه وه، بۆیه ش بۆ من گه لیک له سه رکه وتنه که ناخو شتر بوو، به لام ترسی فه وتانی تیدا نه بوو، له زۆر جیگا به خشخشو که ده ها تمه خواری، ته بیعه تی رینگاکه ئاوها بوو هه ره به ناو رینگا بوو.

ئه وهنده ی نه مابوو بگه ینه گوندی (وه رتی) تووشی پیاویک بووین که رۆکه یه کی بچووکی پیبوو باره داریکی لی بارکردبوو، کاک جه میل ماندوونه بوونی لیکردو لیتی پرسی خه لکی گوندی؟ ئه ویش گوتی به لی، کاک جه میل گوتی نیوه رۆ میوانی تۆین، کابرا گوتی ئاخه په زم له چیا یه، کاک جه میل گوتی؛ ئه رکمان سووکه نان و چایه و گوێزمان ده وی، پیاوه که سه لماندی و گوتی که وای بی زۆر باشه، له گه ل کابرا دا چووینه وه ما له وه و خیزانه که ی مائی ئاوابی و رووی سپی بی سوویه یه کی به داری وای داگیرساندبوو زۆر زوو گه رم بووینه وه، چه ندی کردم نه متوانی گو ریه کانم له پی بکه مه وه تا وشکیان بکه مه وه، کاک جه میل له پیی کردم وه، ما له که کچۆله یه کی ژیکه له یان هه بوو یه ک دوو سالان بوو، ئه وهنده خورده ی له گیرفانمان بوو دامانی.

ماوه ی سی سه عاتمان مابوو بگه ینه پردی زه رد سه ره جاده ی

قیر که ناوچه‌ی رزگارکراو بوو. که گوتیان برۆین چه‌ندی کردم
لاقم به‌زه‌وییه‌وه نه‌ده‌نووسا، ناچار کاک جه‌میل ناردی
هیستریکیان بو گرتم به‌یه‌ک دینار و خاوه‌نی هیستره‌که
له‌گه‌لمان هات، نه‌گه‌ر چی من پیشتر سواری ولاغ ببووم، به‌لام
له‌سه‌ر نه‌و هیستره‌ خوم به‌باشی راده‌نه‌گرت، که‌گه‌یشتینه‌ پردی
زه‌رد خوا کاریان راست بیئی به‌باوه‌ش هینامیانه‌ خواره‌وه، له
چایخانه‌که دانیشتن و پاش پشودانیکی باش سواری ئوتومیل
بووین و چووینه‌گه‌لاله، له‌وی یه‌کترمان ماچ کردو لیک
دابراین، چونکه‌ نه‌وان کاری تایه‌تبیان هه‌بوو.

منیش چوومه‌ ده‌رمانخانه‌که‌ی گه‌لاله‌و هه‌ندیک حه‌بم کړی،
پاشان چوومه‌ ئوتیل و شه‌ویکی زور ناخوشم برده‌سه‌ر، بو
به‌یانی به‌لاکه‌لاک هاتمه‌ ده‌روه، بیستبووم که‌(جبار مال الله)
که‌یه‌کیک بوو له‌ به‌ندییه‌کان گه‌یشتوته‌ ناوپردان و
له‌نه‌خوشخانه‌که‌ی ناوپردان ئیش ده‌کات، کاک جه‌بار
موزه‌میدیکی زور زاناوو و هینده‌ی ده‌ دکتورانی ده‌زانی.

سواری جیبیک بووم چوومه‌ ناوپردان، که‌گه‌یشتمه
نه‌خوشخانه‌که‌و (جه‌بار) چاوی به‌من که‌وت هه‌ر وه‌خت بوو
له‌خوشییان خه‌نی بیت، چونکه‌ هیچ که‌سی نه‌ده‌ناسی و عه‌ره‌ب
بوو، هه‌ر پیتم شاگه‌شکه‌بوو، که‌ دیتی من ئاوها شیرزه‌ بوویه
هینای به‌له‌فافی باندج بوئی پیچامه‌وه. هه‌ر نه‌و کاتی هه‌ستم
پیکرد باشترم بو نیوه‌رۆ له‌لای مامه‌وه پاشان گه‌رامه‌وه گه‌لاله،
گه‌لیک گوتی لای من به‌، پیتم گوت ده‌چم به‌لکو جیگا
رینگایه‌ک په‌یدا ده‌که‌م و منداله‌کانم ده‌هینمه‌ لای خوم.

بو به‌یانی سواری جیبیک بووم و چوومه‌ گوندی (پاشکۆز)
مالی حه‌مه‌د ئاغای میترگه‌سۆر له‌وی بوو، فاخیرم ده‌ناسی له‌گه‌ل

جه‌وه‌ه‌ریش پیکه‌وه له‌ نوگره‌سه‌لمان به‌ند بووین پاشان نه‌و زوو
به‌ربوو، که‌گه‌یشتمه‌ پاشکۆز خوا هه‌لناگری حه‌مه‌دئاغا نه‌وپه‌ری
به‌خیرها‌تنی کردم، به‌لام فاخیر فاخیری جاران نه‌بوو،
جه‌وه‌ه‌ریش مه‌شغول بوو، مام حه‌مه‌دئاغا ئیزنی نه‌دام بو ماوه‌ی
۷ رۆژان له‌وی مامه‌وه تاکو وه‌زعم باشتربوو، رۆژیکیان
بیستم (زراری مام ره‌حمان) له‌ گوندی به‌رسرینه، به‌ حه‌مه‌د
ئاغام گوت ده‌چم سه‌ریکی لیده‌ده‌م، گوتی باشه، به‌فر ده‌باری،
هه‌لسام و ملی ریگام گرت به‌پییان له‌ پاشکۆزه‌وه بو به‌رسیرین،
فیتره‌ رۆیشتن ببووم، وه‌ختیک گه‌یشتمه‌ گوندی به‌رسیرین،
چایخانه‌یه‌کی لی بوو، که‌می‌ک له‌ چایخانه‌که‌ دانیشتم و
له‌دوای کاک زارم نارد، که‌ هات گه‌لیک یه‌کترمان ماچ کردو
بو ئیواره‌ هه‌ر له‌باره‌گای خویان زیافه‌تیان بو کردم جگه‌ له‌ زرار،
براده‌ری دیکه‌شی لیوو که‌ منیان ده‌ناسی.

بو به‌یانی کاک زرار گوتی وه‌ره‌ ئیره‌ خانویکت بو په‌یدا ده‌که‌م
نه‌و کاته‌ ده‌توانی منداله‌کانیشت به‌یینه‌ لای خوت، منیش گوتم
نه‌وه‌ی راستی بیت من پیش نه‌وه‌ی به‌ند بکریتم وازم له‌
حزبایه‌تی هینابوو، ئیوه‌ش لیتره‌ حزبایه‌تی ده‌که‌ن، ده‌ترسم
براده‌ران ته‌کلیم بکه‌ن بو حزبایه‌تی، گوتم من به‌ده‌ست و هوشی
خوم خوم له‌به‌ندیخانه‌ رزگارکردوو، جه‌ماعه‌تی ناو کیله‌کانیش
که‌ سه‌ربه‌ (قیاده‌ی مه‌رکه‌زی) بوون هه‌ولئ نه‌وه‌یان دا بچم له‌گه‌ل
نه‌وان ئیش بکه‌م، به‌لام من بریارم داوه‌ له‌گه‌ل هیچ لایه‌ک
حزبایه‌تی ناکه‌م.

کاک زرار به‌ براده‌رانی گوتبوو نه‌وانیش زۆریان پیخوش بوو،
چونکه‌ گومانی نه‌وه‌یان لیده‌کردم بچمه‌ ناو کیله‌کان که‌ ناسیاری
زۆریشم له‌وی هه‌بوو، به‌لام پاشان بوم ده‌رکه‌وت که‌سیان وه‌ک

کاک زرار رهحمان و کاک حاجی مه لا سه عید رهواندزی نه بوون،
له برای پشتی بو من باشتتر بوون، هه روا ئه بو حیکمه تیش زۆر
یاریده ی دام.

له کادینیکی دوو به سی به نازادی ده ژیاين

بو به یانی گه پامه وه (پاشکۆز) شه وی لای مام حه مه دئاغا
مامه وه و پیم گوت ده چمه به رسیرین، گوتی ئیره مائی خۆته،
گوتم راسته به لام و اهه ز ده کهم به لکو له وی جیورپییه کیش بو
منداله کانم په یداده کهم و ده یانه ییمه لای خۆم، که وام گوت
گوتی زۆر باشه، زۆر سوپاسم کردو هاتمه وه گوندی به رسیرین،
گویم لی نییه فییره رویشن بوویمه، کاک زرارو براده ران بۆیان
هه ولدام و کادینیکیان بو دۆزیمه وه، هه ر دوو به سی ده بوو،
گه لیک بچووک بوو، کاشی تیدابوو، ناچار کایه که مان لی به تال
کردو ده رمان کیچمان له ناو سوتاندو به چاکی خاویتمان کرده وه،
ئه و جا ناردم منداله کانم هاتنه لام، هه ر چه نده زستان بوو و
خانوه کهش بچووک و ناخۆش بوو، به لام پاش پینج شهش سال
له به ندیخانه بکه ومه ئه و نازادییه ده بی چ ژیا نیکی خوش
بوو بی، پیم وایه له هه موو ته مه نمدا ئه و ماوه یه م خوش رابوارد که
له و سه ره وه یه مامه وه.

ماوه یه ک هه ندییک کهس ده یان ویست قسه و قسه لۆکم بو
هه لبه ستن، گوايه ته ئیدی جامه عه تی قیاده ی مه رکه زی ده کهم.
پاشان رۆژیک نامه یه کم له وانه وه بو هات تیایدا داوایان کردبوو
ته نها سه ردانیکیان بکه م له ناوکیله کان. نامه کهم بۆیان
ناردنه وه و گوتم نایه م، که براده رانی به رسیرین ئه وه یان زانی
گومانیان نه ما که من له گه ل هیچ لایه ک نیم و حزبایه تی نا کهم،
ته نها کوردم و هه ر کوردا یه تیم پی خوش بوو، پاشان (مه لا
نه فته) خۆی بو ی باس کردم و گوتی؛ که له به ندیخانه رات

کردبوو و له گوندی مورتکه بووی، من دوو روژ به نهینی له مورتکه بووم و موراقه بهی تۆم دهکرد بزانه خه ریکی چیی؟ ئه وهیه ده لێن ناش له خه یالێک و ئاشه وان له خه یالێک.

ئیش وکاری ئیداریم وهرگرت و بوومه مامۆستای شوێش، مانگانه سی دیناریان ده دامی، توانیم تارادهیهک هه ندیک برادره فیری خۆینه واری بکه م. ههروهها له گه ل پیاویک به ناوی (له تیف) ئازووقه شمان دابهش ده کرد، زۆرباش بوو، له ماله وهش کاکم شتی بۆمان ده ناردو چین چین ده هاتنه سه ردا ئمان، تا وای لیهات به هار دا هات و یادی نه ورۆز کرایه وه، له گه ل هه ندیک له برادره ان چوینه سه ر ئاوی ده نگاره له بن چیای هه ندرین به رامبه ر به رزیوه هه ندیک ته ماتوه با ئینجا ئمان له گوندی میراجیان چاندو چوینه که پران.

ئاوی ده نگاره به فراوه له چیای هه ندرینه وه دیته خواری، به لام چ ئاویکه شه کراوی چی و حالێ چی!

ماوهیه کی پێچوو ده یان ویست کاکم بگرن، باش بوو خۆی نه دا ده ست و ئه ویش هاته لامان، به لام دایکم له ماله وه مابوو. محه مه دو ئه حمه دی کاکیشم بۆ ماوهیه ک له لامان بوون، به هاران ئه و جیگا خۆشانه مرۆف لێی تیر نابێ هه مووی گو ل و گو لزاری سروشتیه، جریوه جریوی بولبول و قاسپه ی که و و خۆبندنی زۆر جوړه مه لی دیکه خۆشترین ئاوازی لێ دروست ده بێ. بۆ نیوه رو ده چوینه ناو میترگیک و نا ئمان ده خوارد، وازانم له ژياندا هیه شتی که له ئازادی خۆشتر نییه، ئیمهش ئازاد بووین.

کوده تاي ۱۹۶۸ و لیبوردنی گشتی

روژتیک دانی به یانی بوو، هه ر ئه وه نده م زانی (کاک کانه بی) که یه کیک بوو له پێشمه رگه کانی (به رزیوه) به ده نگیک زۆر به رز بانگی کردم: «هۆ کاک سه عدو ل لا رادیوی بکه وه شوێشه»، منیش له گه ل کاکم زۆر به ئازایی رادیو مان کرده وه، به لێ کوده تاي ۱۷ ی ته موزی ۱۹۶۸ بوو و به یانات ده خۆینه ویه.

چه ند روژتیک پێچوو کاکم بێ ترس گه رایه وه هه ولیر و ئیمهش ماینه وه، تا روژی ۱۹۶۸/۹/۵ بریاری لیبوردنی گشت به ندیه سیاسیه کان ده رچوو، واته (العفو العام عن كافة

السجناء السياسيين)، پاش ئه م بریاره کاکم له کاربه ده ستانی حکومه تی پرسی بوو ئه م لیبوردنه منیش ده گریته وه (چونکه من له به ندیخانه رام کردبوو)، گوته و یان به لێ ده یگریته وه.

منیش چوومه لای برادره به رپرسه کان و پیم گوته من له به ر ئه وه ی پێنج شهش سا ل له به ندیخانه بوویمه پتوبستیم به وه هه یه بگه ریمه وه هه ولیر و له گه ل که سوکارو خێزانم ژیان بیه مه سه ر، خوا حه قه ئه وانیش گوته یان تۆ له ژیان زۆر ماندوو بووی، چۆنت پێ باشه وابکه.

روژتیک بزگوره کا ئمان تیک ناو هاتینه وه هه ولیر... بۆ به یانی چوومه لای کاربه ده ستانی حکومه ت گوتم من له ۱۹۶۷/۱۱/۷ له به ندیخانه ی حیلله رام کردوو ئه و کاته عه بدول ره حمان عارف له سه ر حوکم بوو، ئیستاش ئیوه شوێشتان کردوو وه لیبوردنتان بۆ گشت به ندیه سیاسیه کان ده رکردوو،

گوتیان به لئی تۆش وهک ئهوان ئازادی.

چه ند رۆژێک مامهوه، ههستم کرد وهزعه کهم به دڵ نه بوو، وهک بلێی دووباره لهو کهسانه دهترسام که به ناحق شایه دیان له سهردابووم.

پیاویک له به غدا دوکاندار بوو برادهری کاکم بوو، دوکانی سهعات فرۆشتنی هه بوو، به کاکمی گوتبوو با کاک سهعدو لالا بێته لای من له به غدا دوکانه کهم بۆ به پێوه ببات من ئیشی دیکه ههیه، منیش زۆرم پێ خۆش بوو و گوتم ماوهیهک دهچمه به غداو له بهر چاوان بز ده بم.

چوومه به غداو دوکانه کهی تهسلیم کردم، منیش لهو خانووهی کاک عهلی نادر به کرێی گرتبوو، ژورێکی به تالی لێ بوو، ژووره کهم مانگی به ۱۰ دینار به کرێ گرت، هه ندیک پێویستیم بۆ مندا له کانم له گه ل خۆم برد، به مووچهی ۳۰ دینار و به هه ندیک یاری ده دانی کاکم به چاکی به پێوه دهچووین، ده توانم بلێم تا رادهیه کیش خۆش بوو، چ بیر له وه بکه مه وه که داوم بۆ دانرا وه ته وه!

تۆرێکی ئیرهابیی سهرد به جووله که یان ۱۹۰۰۰۰

رۆژی ۱۹۶۹/۱/۲۰ برادهریکی زۆر خۆشه و یستم هه بوو (کاک ئهحمه د مه ولود) له هه ولێره وه هاتبوو بۆ به غدا، منیش له گه ل کاک عهلی نادر و چه ند برادهریکی دیکه دهعه وتم کرد، وا دیاربوو که ئیمه له بازار دهسوراینه وه ئهوان هه ر له دوامان بوینه بۆ ئه وهی بزانی که ی دهگه رپێنه وه ماله وه، کاک عهلی نادر ئه وکات له بانقی مه رکه زی کاری ده کرد، چوین سهردیکمان له ویش داو گه رپێنه وه ماله وه.

پاش نان خواردن، زۆر به خۆشی دانیشتبووین گفتوگومان ده کرد، خۆمان ته نه ا کردبوو، هه ر ئه وهنده مان زانی مه فزه زیه کی ئیستخبارات به سه ری داداین، بهرپرسه که یان که ناوی سادق عه زاوی بوو کاتی خۆی له هه ولێر ئه فسه ر بوو و هه ر برادهری ئاغایه کان بوو، به کیکیشیان له گه ل بوو ده مامکی خۆی دابوو، به لام بۆمان ده رکه وت که (که ریم ره ئوف) ه، ئه ویش پیاوی سادق عه زاوی بوو. پیاویک که ناوی هه سه ن بوو له بانکی مه رکه زی کاری ده کرد به تۆزی له گه ل خۆیان هی نا بوو یان ماله که یان نیشان بدا، هه ر ئه وهنده مان زانی لی مان به ژوور که وتن و ده وروپشتی ماله که یان گرتبوو، زۆر وه حشیانه ئیمه یان گرت و هه رچی له ویش بوو و هه رچی به شه قامه که شدا هات هه ر گرتیان.

به هه موومان بووینه ۴ که س، ئیمه هه ر هه شتمان له یه ک فۆکسواگن- یان په ستاین، له ریگا گوتم و ابزانم کو تاییمان وه ده مان کوژن. به م شیوه یه ئیمه یان برده وه زاره تی دیفاع به شی

ئىمە چىمان پى كراوه. ئىتر ناويان نووسىن و رەوانەى
گرتووخانەى ئەمنى عاميان كردين، كە چوينە ژوورەو جىگەى
هېچ نەبوو، دەلاقەى ژوورەكانيان بەكرى دابووه جوولەكە
گىراوكان شەوى بە دوو دىنار، چونكە ئەو بەندىيە ئاسايانەى
لەوى بوون خويان فەرز كرديوو، ئىمەش كە تەماشامان كر
ژوورىكى بچوك و خاوين پر لە پياوى لەسەرەخۆو گەنجى روو
خۆش، ئەوانىش كە تەماشای ئىمەيان كر زانيان ئىمەش
قەزىەكەمان سياسىيە، ئىمەيان تەداوى كر دوو جىگەى خويان
داينى خوشيان تا بەياني لەسەر پى وەستان.

من لەسەر ئەو حالەش گورچىلەكانم دەهيشان و چەندى بلىي
وہزعم خراب بوو، لەلايەكى دىكەشەو يەك دوو رۆژ
مالەكەميان ئابلووقە دابوو، چەند جاريش چووبون
پشكنىبوويانەو، باش بوو ھەندىك وینەم ھەبوو لەكاتى
پیشمەرگايەتى لەسەرەو سوتىنرابوون. پاشان لە ئەمنىش
لىكۆلىنەويەيان لەگەل كردين، ھەرچى دەچوو و دەھاتەو دەى
گوت ليدان نەبوو.

شەويكىان نۆيەى لىكۆلىنەو لەگەل من ھات، كە چووم
ھاوار ھاوارى ئەو كەسانەى لەژىر ئەشكەنجە بوون دەگەيشتە
كەشكەلانى فەلەك، منىش گوتم ئەوجارە ئىشم تەواو ھەر
دەمكوژن، نەختىكى پىچوو ئەفسەرە ئەمنەكە كە ناوى لەتيف
بوو رائد بوو، بانگى كردم، گوتى تۆكاتى خۆى لە بەندىخانە
رات كر دوو ئىستا ھەر دەتكوژم، لەم قسانەدا بوو لە مالەو
تەلەفۆنيان بۆ كر دوو خەبەريان داينى كە كچە بچووكەى سوتاو،
خوا كرى لەبەر مشەو شى خۆى ئاگای لەمن نەما، ھەر دوو
سى خەتى لەسەربەك نووسى و گوتى بىبەنەو گرتووخانە، كاك

ئەحمەدو كاك عەلى و برادەرانى دىكە خەنى بوون، فەقىرانە
لەسەر حالى خويان خەمى منيان بوو.

پاشان بۆمان دەرکەوت دەيان ويست بەداويكى ئاوامانەو
بکەن لىي رزگار نەبين، ئەوكاتەى ئىمەيان گرت ھەندىك
سەيارە تەقاندرايوو، دەگوترا ئەو شەبەكەيەكى جولەكانە،
دەيان ويست بەسەر ئىمەدا ساغى بکەنەو، لەرۆژنامەش
بلاويان كرديوو گوايە شەبەكەيەكى سەر بە جولەكەيان گرتووه،
بەلام لەبەر سەلامەتیی لىكۆلىنەو ناوكان بلاو ناکەنەو (كەر
لەكوى كەوتوو و كوندە لەكوى دراو!).

زۆر جار ناحەق سەرنەگريت، ئىمەش ئەوئەندە بە ناحەق و
غەدر گىرابووين خواكردى نەيان فەوتاندین، ھەرچەندە
زۆرجارىش روودەدا كەسى بى تاوان ئاو و ئاو چوو.

ماوہى چەند رۆژىك ئىمەيان لە گرتووخانەى ئەمنى عام
هيشتەو، ھەرەكو رۆژى حەشر بوو، ئەگەر لەبەر ئەو لاو
مەردانەى باس كر نەبووايە ئىمە ھەر فەوتابووين، بەتايبەتى
ئەو سى كەسەمان، چونكە جىگەى ساغمان لەلەشدا نەمابوو
نەيھەنجن.

له گهل سهرۆك وهزيران و وهزيره كانيدا

روژتيك ناويان بانگ كردين و بو گرتوو خانەي فەزەيلەيان ناردین، يادی ئەو گرتوو خانەيە بەخێر نەبێت، پێشتر زانیبوومان (تاهیر یەحیا) ی کۆنە سەرەك وهزيران و گشت وهزیره کانی لهوێ بهندن، منیش هەر له ده‌رگای گرتوو خانەي فەزەيلە له پۆلیسیکم پرسى؛ راسته تاهیر یەحیا و وهزیره‌کان لێره به‌ندن؟ کابرای پۆلیس گوتی وس به‌ وا مه‌لێ. که ده‌رگایان کرده‌وه و چووینه ژووره‌وه ته‌ماشامان کرد هه‌موویان لهوێ بوون، مه‌فره‌زه‌یه‌کی ئەمنیش له‌ناو به‌ندیخانه داندرابوو، هه‌روا زۆرکەسی دیکه‌ی خاوه‌ن بیروبوای جو‌راو جو‌ری لێ به‌ند بوو. ئێمه‌یان برده ژوورێکی گه‌وره‌وه ده‌رگایان له‌سەر داخستین، ئێمه‌ش ته‌ماشامان کرد وه‌زعه‌که و ابوو ده‌بوایه‌ بێده‌نگ بین و تیکه‌ل هه‌یج که‌س نه‌بین، پاشان وای لێهات ده‌رگایان لێ کردنیه‌وه ده‌هاتینه‌ هه‌وشه‌که.

دیده‌نی (مواجهه‌هه) بو ئێمه‌ قه‌ده‌غه‌ بوو، به‌لام وه‌زیره‌کان هه‌موو روژتيك که‌سوکاریان ده‌هاتن بو لایان و باشترین خواردنیان بو ده‌هێنان، به‌لام ئێمه‌ به‌ بیست و چوار سه‌عات یه‌ك سه‌موونی ره‌ق و هه‌ندیك مه‌ره‌گه‌ی وامان ده‌درایی که‌س نه‌یده‌توانی بیخوا، روژتيکیان مدیری به‌ندیخانه هاته‌ لامان و پێمان گوت خواردنه‌که‌مان ناخوړیت، به‌ گالته‌ پێکردنی‌که‌وه گوتی باشه‌ ده‌نی‌رم له‌چیشته‌خانه خواردنتان بو بێت! ئە‌گه‌ر چی له‌ وه‌زعیکی ناله‌بار ده‌ژیاین، به‌لام له‌سەر

ئه‌و حاله‌ش گوتی خۆمان نه‌ده‌دایی، که ته‌ندروستی‌مان باشت‌ر بوو کاتی خۆمان به‌ گالته‌و قسه‌ی خو‌ش و خه‌ون گێرانه‌وه‌و... به‌سەر ده‌برد، سێ معاون پۆلیس هه‌بوون به‌ نۆه‌ت ده‌بوونه‌ زابت خه‌فه‌ر، دوانیان زۆرباش بوون، یه‌کیکیان ناوی (جارالله) بوو ئە‌وی دیکه‌ ناوی (خه‌یری) بوو، به‌لام سی‌یه‌میان که‌ ناوی (خالد) بوو پیاویکی خراپ بوو، که ده‌بووه‌ زابت خه‌فه‌ر شه‌وان ده‌رگای قاوشه‌که‌ی له‌سەرمان داده‌خست. ئێواره‌یه‌ك کاک عه‌لی نادر گوتی راوه‌ستن ئێستا چاره‌ی ده‌که‌م، گوتی ده‌ست ده‌که‌م به‌ حۆقه‌ حۆق، ئێوه‌ش بلێن هه‌موومان ته‌سه‌موومان کردوه‌و، کاک عه‌لی ده‌ستی پێکرد ئێمه‌ش کردمانه‌ هات و هاوار، دیتمان زابت خه‌فه‌ر به‌ غار هات... گوتمان ده‌رگا‌که‌ بکه‌وه ته‌سه‌موومان کردوه‌و، ئە‌ویش زۆر به‌خێرا‌یی ده‌رگای کرده‌وه‌و جارێکی دیکه‌ له‌سه‌ری دانه‌خستین، دکتۆر (شامل السامرائی) یه‌کیك بوو له‌ وه‌زیره‌ به‌نده‌کان خێرا هاته‌ لامان و ده‌رمانی بو هینان.

به‌ره‌ به‌ره ته‌ندروستی‌مان چاک بووه‌، له‌بیرمه‌ بو ماوه‌ی مانگیك ئە‌وجا خوێن له‌ناو چاوم کۆتایی هات، چونکه‌ چاوه‌کانم ببوونه‌ گۆمی خوێن، پێیه‌کانیشم ئە‌وه‌نده‌ ئه‌ستوور ببون به‌ نه‌عه‌له‌وه نه‌ده‌چوون، له‌سەر ئە‌و حاله‌ش خو‌شحال بووین چونکه‌ به‌ ته‌ما نه‌بووین له‌ ده‌ست ئە‌وانه‌ رزگار بین.

روژتيك له‌ ژووره‌که‌ی خۆمان دانیشتبووین گالته‌مان ده‌کرد، هه‌ر ئە‌وه‌نده‌م زانی کاک عه‌لی بێجامه‌که‌ی منی هینایه‌ خواری و له‌شم به‌دیار که‌وت، منیش زۆر به‌خێرا‌یی بێجامه‌که‌م هه‌لکێشایه‌وه‌و گوتم باشه‌ برام با بو‌ت بمێنێ، وه‌عه‌دی ئە‌و تۆل‌یه‌ت لێ بکه‌مه‌وه.

روژتيك مشاوه‌ریه‌کی کاک ئە‌حمه‌د مه‌ولودم کردو گوتم کاک

گهړاندنه و هم بۆ به نديخانه ی حیلله

روژتیک هەر ئه وهنده مان زانی ناویان بانگ کردین و گوتیان خۆتان ئاماده بکهن، ئیمه ش به خیرایی خۆمان ئاماده کرد، نه مان ده زانی بۆ چیه، سواری لۆرییه کیان کردین و، ئیمه یان برده ئه منی عامه، له وی بۆمان ده رکهوت بهرده درین، به لام هەر کهسه بۆ شاری خۆی، (صحیفه الأعمال) یان لئ وه رگرتین، لیکیان دابراندین، له و کاته کورپیکه قه لادزه یی له ئه من کاتب بوو براده ری کاک ئه میر بوو ناوی محهمه د بوو، پیتی گوتم ئه وه چ بوو ئه وانت ده عوه ت کردبوو تووشی به لات کردن؟ به راستی قسه کهم زۆر له لا گران بوو، چونکه ره خنه گرتن له ده عوه ت کردنی براده ر شتیکی زۆر غه ریب بوو، که لیکیان جیاواز کردینه وه به منیان گوت له به رئه وه ی تۆ له کاتی خۆی له به نديخانه ی حیلله راتکرده وه پتوبسته ره وانه ی حیلله ت بکه ینه وه بۆ لیکۆلینه وه له راکردنه که ت، منیش هه رچه نده م گوت به ر عه فوی گشتی که وتووم هەر گویشیان نه دامی، پاشان ده رکهوت ئه وان ده یان زانی به ر عه فوه که نه که وتوو مه، کاتی خۆی له هه ولیر به هه له منیان تیگه یاندبوو.

ره وانه ی (موقیعی سه رای به غدا) یان کردم بۆ ته سفیرات بۆ ئه وه ی ره وانه ی حیلله م بکه نه وه، که منیان برده ئه وی جیگایه ک نه بوو نه لیتی بوه ستم و نه یاتاغه که شم دابنیم، هۆسه یه ک بوو کهس به کهس نه بوو. به هه ر جوړیک بوو جیگای لاقه کانی خۆم کرده وه یاتاغه کهم له سه ر شان هیئا خواره وه و راوه ستم، ماوه یه کی پتچوو، پاشان دیتم له دووره وه پیاویک ده ست له

ئه ژنۆ دانیشتوو زۆر بی تاقهت دیار بوو به بنی چاوی و به چوارپه نجه ئیشاره تی بۆ کردم بچمه لای ئه و، منیش به هه ر جوړیک بوو خۆم گه یانده لای، له وانه یه به قه ده ر (۵۰ سم) جیگای بۆ کردم ه وه، وا دیاربوو کورد بوو خه لکی شاری که رکوک بوو، ئه وهنده یان لیدابوو هه موو له شیان شکاندبوو، ئه و شه وه له گه له ئه ودا تا به یانی ده ست له ئه ژنۆ ماینه وه.

کاکم فه قیره له ده ره وه هه ر له دوام بوو، منیش وه لامم بۆ نارد به هه ر شپوه یه ک بی وابکا ره وانه ی حیلله بکریم چونکه لیره ناژیم، کاکیشم پاره ی دابوو پۆلیسه کانی ته سفیرات منیان ته سفیرکرد بۆ حیلله، کاکم به گه لمان کهوت بۆ ئه وه ی به که فیل به رم بدات، بۆ به یانی منیان برده مه حکه مه ی حیلله بۆ لیکۆلینه وه.

له سه ر راکردنه کهم لیکۆلینه وه یان له گه له کردم، کاکم که فیللی هیئا به ربیم به لام پییان گوتین ئیمه کتابیک بۆ به نديخانه ی حیلله ده نووسین بزاین ئه و عه فو عامه راکردو وکانیش ده گریته وه یان نا؟ ئه وان ده یان زانی نامگریته وه، به لام به کاکمیان نه ده گوت.

منیان گهړاندنه وه مه وقیعی سه رای حیلله، باش بوو له ژووړیکی وایان دانام دوو سی کهسی لئ بوو کوری باش بوون و به ندی سیاسی بوون.

سەربردهی یه کێک له بهندییه راگردووهکان

له گرتوو خانەى حیلله کاک (که مال که ماله) م دیت (که له پێشهوه باسم کردووه) گه راندرابوو، منیش که چاوم پیتی کهوت سهرم سورما، پاش ئه وهى یه کترمان ماچ کرد لیم پرسى ئه وه بۆچی گیراویته وه؟ ئه ویش سهربردهی خۆی به وشپوهیه بۆ باس کردم:

«ئهو شه وهى له بهندیخانه رامن کرد، بههر جوریک بوو خۆم گه یانده ناو عه شیره تی جه نابی که له ده ورپشتی شاری حیلله بوون، ماوه یه ک له لای ئه وانم برده سهر و له ئیشوکار یاریدهم ده دان، پاشان رۆژیک گوتم ده بی رهوانه ی به غدام بکه ن، به سواری تراکتور منیان رهوانه ی به غدا کرد، ماوه یه ک له به غدا مامه وه، پاشان چوومه خانه قین، ماوه یه کیش له خانه قین مامه وه، دواى بههر جوریک بوو ئاودیوی ئیران بووم، له وى ماوه یه کی باش مامه وه، هه ویه ی مزه وه رم بۆخۆم ته رتیب کرد، ئیشم کرد تا کو بریارم دا بچم بۆ ماوه یه ک له شاریکى نزیک سنووری روسیا ئیش بکه م تا کو شاره زاییم ده بی و بۆ روسیا ده په رمه وه، وام کردو چووم له یه کێک له شاره کانى سهر سنوور مامه وه، تا کو ریگاوبانه کان شاره زا بووم، رۆژیک ملی ریگام گرت، ههر رۆیشتم تا شه وم به سه ردا هات، زۆر که می مابوو بگه مه سهر سنووری روسیا، به فربوو ساردبوو تووشی چه ند گورگیك بووم، ئه گه ر زۆر به ئازایی نه چوو بوو مایه سهر بنه داریک، گورگه کان کو تاییان پیم ده هینا، وا ریک کهوت خالی

هه ره سی ئیرانییان له و جیگایه نزیک بوو، له گه ل دهنگی گورگه کان به ره و لام هاتن، لایتیان پیتوو منیان دۆزییه وه، وایان ده زانی روسیم ده مه وى به قاچاغ بچمه ئیران، ناچار گوتم یونانیم روسی نیم، پاشان منیان برده بهندیخانه یه ک که تاییه ت بوو به خه لکی بیانی، رۆژیک به هۆی بهندییه کی تازه وه بۆم ده رکه وت له عیراق شۆرشى ۱۷ ی ته موز کراوه و عه فوعام بۆ گشت بهندییه کان ده رچوو، ئه و کاته بریارم دا خۆم که شف بکه م، وه لامم بۆ مدیری بهندیخانه که رهوانه کرد که ئیعتیراف ده که م، ههر ئه وهنده م زانی له دوایاندا ناردم، دیتم سه رم یزیکیان به میوه و خواردن رازاندۆته وه و به گفت و لفتی خۆش پێشوازاییان لی کردم، منیش سهربرده که ی خۆم بۆ گێرانه وه، ئه و جا مایه وه ئه وه ی بلین له ئیران کى ده ناسی، منیش گوتم که س، به هه زار حال له کو ل خۆم کردنه وه و قه ناعه تم پى هینان که هیچ که س یاریده ی منی نه داوه ته نها خۆم نه بی.

چه ند رۆژیکى پیتوو منیان ته سفیر کرده وه بۆ عیراق، که گه یشتمه وه عیراق به و پێیه ی عه فوعام ده رچوو، دواى پینچ رۆژ منیان به ردا، رۆژیک هاتن منیان گرته وه و بۆ بهندیخانه ی حیلله یان گه راندمه وه و، ده مانگه لیتره له ئینفرادی به ند، زۆر ئه زیه تیان داوم، ئیستاش وا بهندییه که م ته و او بووه رهوانه ی به غدام ده که نه وه بۆ به ربوون»

کاک که مال که ماله پیتی گوتم ئه گه ر چاره یه ک له خۆت نه که ی زۆر شیرزه ت ده که ن چونکه زۆر لیمان به داخن.

کاکیشم به هۆی براده ریکه وه که ناوی (حاکم ته حسین) بوو ههر خه ربکه م بوو، ئه وهنده م زانی منیان برده ئه منی حیلله، ده توانم بلیم هه موو دائیره له سهرم کو بوونه وه، ده یانگوت وه ره

بزانين چۆن رزگار بووی له بهنديخانه و چۆن رات کرد؟! هەر وهخت بوو سهرم ههلقه نن، پاشان کورپیکي لاو که مهسئول بوو منی له بهر دهستیان دهرهیناو خۆی لی تووره کردن، پیتی گوتن؛ عهیب ناکهن، ئیستا ئهم پیاوه رای کردو تهواو، وا له بهردهستی خۆمانه، وازی لیبین، باش بوو وازیان لی هینام.

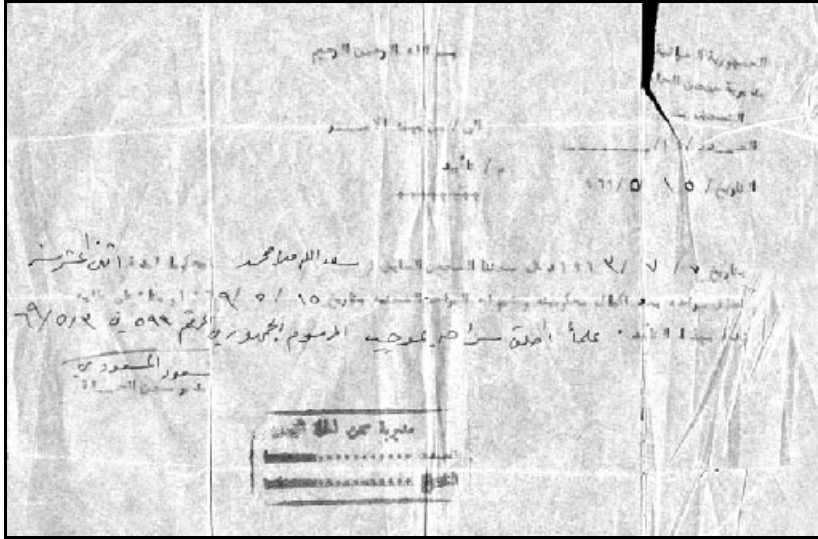
پاش لیکوئینهوهو (صحيفة الأعمال) منیان گهراندهوه مهوقیفی حیلله، بۆ بهیانی پۆلیس ناویان خویندمهوهو بردمیانه لای خۆیان، کتابی بهنديخانهی حیللهیان پێ نیشاندام که نووسرابوو: «ان قرار مجلس قيادة الثورة في ۱۹۶۹/۹/۵ لا يشمل السجناء الهاربين من اثناء صدوره، يرجى اعادة السجن الهارب الينا لاكمال مدة محكوميته».

ئیمهش هەر ئهوهندهمان پیکرا خه بهر بدهینه حاکم تهحسین بهلکو تهلهفۆن بۆ مدیری بهنديخانه بکا تهزیهتم نه دا، چونکه مدیره کهش له میژ نه بوو بهربوو، چونکه له سه راکردنه کهی ئیمه ۱۰ مانگ به ند کرابوو، دهستیان خستمهوه که له پچه و منیان گهراندهوه بهنديخانهی حیلله، رهئیس عوره فای پۆلیسهکان (کانه) ی بۆ هینام منیش گوتم من بهندی سیاسیم (کانه) له بهر ناکهم (کانه) ئه و جلهیه بهندی ئاسایی له بهری دهکا، ئیمه کاتی خۆی وهرمان دهگرت، بهلام له بهرمان نه دهکرد) کابرای پۆلیس گوتی باوکم وهک جاران وهری بگره و له بهری مه که.

که ته ماشام کرد بهنديخانه به کۆن و تازهیهوه مۆنجهی دههات ئه وهنده بهندی تیدابوو، هه مووش بهندی ئاسایی بوون (سیاسی نه بوون)، من تاکه بهندی سیاسی بووم، رهوانه ی وهزیریهیان

کردم، وهزیریه جینگایه کی بچووک بوو له دهو روبه ری شووره ی بهنديخانه که بوو، چهند که سیکی دیکه شی لی بوو، چهن دی چاوم گیترا که سیکی وام نه هاته بهرچاو دلم بیگری، ئه وهنده ی پینه چوو دیتم مدیری بهنديخانه که ناوی مهسعود بوو هاته لام گوتی: هاکا که بۆچی له بهنديخانه رات کرد؟ منیش گوتم ئه گه ر تۆش له جینگای من بوویتایه رات ده کرد. گوتی له سه ر ئیوه زۆریان تهزیهت دام، منیش گوتم هیچ خه تای ئیمه ی تیدا نییه، وا دیاربوو کاک تهحسین تهلهفۆنی بۆ کردبوو، دهنا له پیش چاوی پۆلیس و بهنده ئاساییهکان ته وهنده گفتوگۆی نه رمی له گه ل نه ده کردم، ئه و جا هه رخۆی گوتی کاک تهحسین تهلهفۆنی بۆ کردووم، هه رچیت ویست ئاماده م، به وهنده قسه یه وام هه ست کرد هه ر به ندیش نیم.

من وام دهزانی ئه وه هه ر رای بهنديخانه یه که عه فوه که شمولم ناکا، بۆیه سکالام بۆ (وزارة العدل) و (وزارة الشؤون الاجتماعية) و (مدير السجون العام) نووسی و، له هه ر سێ لاوه وهلامم بۆ هاته وه نو سیبوویان: (ان قرار مجلس قيادة الثورة لا يشمل السجناء الهاربين من اثناء صدوره) منیش که بی هیوا بووم وازم هینا.

کتابی بهر پۆله بهری گشتی به نندیخانه سهبارت به بهر پۆنم به مهرسومی کۆماری

لهو ماوهیه ی له وهزیرییه مامهوه له به نندیخانه ی حیلله، کورپیککی لاو بهند بوو له سه ر دزی بهند کرابوو ناوی داود بوو دزیکی زۆر سه یر بوو، ده یگوت جزدانی پاره له گیرفان ده رده هیتم و پاره که ی ده به م و جزدانه که له جیگای خۆی داده نیتمه وه بێ ئه وه ی خاوه نه که ی ههستی پێ بکا، ده ی گوت له جیگای قه له بالغدا ئه و جوړه دزی به م کردووه. دوو سێ پیاوی دیکه ی لێ بوو له سه ر قاچاخچیتتی گیرابوون، پیاوی باش بوون، ئه وانی دیکه له سه ر شتی خراپ گیرابوون.

روژیک کاکم چووبوو له لای کاک ته حسین بو ئه وه ی وه ره قه یه کی لێ وه ربگریت بێته لای من، دیتبووی گه نجیک هاتوو بو لای مامی و نا هیلن بیبینی، کاکم مواجه هه ی بو ئه ویش وه رگرتبوو، پیاوه بهنده که ناوی (گحیط) بوو خه لکی

مه رسومیکی کۆماری بۆ بهردانم

کاکم چوو له لای کاک (عه ونی یوسف) و هینایه به نندیخانه ی حیلله وه کاله تی لێ وه رگرتم که به رم بدا، کاک عه ونی لائیحه یه کی دابوو (مجلس الوزراء) نوسی بووی (موه کیلی من سیاسییه وه هه روا له به نندیخانه ماوه ته وه)، باسی ئه وه ی نه کردبوو که له به نندیخانه رام کردووه.

داوای ئه وراقیان کردبووم، کاکم چووبوو به یه ک روژ ئه وراقه که می (که کاتی خۆی نێردرابوو موسل) له که رکوه وه گه رانده وه به غدا، له وێ که ته ماشا ده که ن قه زیه که ی من

سیاسییه، ره وانه ی (رئاسة الجمهورية) یان کردبوو و مه رسومی جمهوریم بۆ ده رچوو: (اعفاء ماتبقى من مدة محکومية السجين السياسی سعدالله محمد حسین).

هه تا کاکم ئه و ئیش و کاره ی ته و او کرد، منیش له لایه ن خۆمه وه ئه وه م کرد؛ کاتی خۆی که به ندراین بیستمان عه فوێک ده رچوو له سه دا ده ی ئه سلێ حوکه مه که که م ده کاته وه، منیش سه کالام دایه به نندیخانه ی حیلله و گوتم مادام مه شمول نیم به عه فو داوا ده که م عه فوی له سه دا ده یه که م بۆ حیساب بکه ن، وه لام گه راپیه وه بۆیان حیساب کردبووم دوو سالی له ماوه ی به نندییه که م که مکردبووه، وای لێهات چوار مانگم مابوو ده ربچم، به لام که مه رسوومه که ده رچوو هه موو ئه وانه ی پشته و شار کرده وه.

(ابو صخیر) بوو زور سوپاسی کردین، روژتیک له به نديخانه ده عوه تی کردم گه لیک شهرمه زاری کردم.

سه دام حوسین چی لیم ده ویست؟

که مه رسوم جمهوریه که ده رچوو، منیان گه پرانده وه گرتوو خانه ی حیلله، بو ئه وه ی رهوانه ی به غدام بکه ن بو به ربوون، من وام ده زانی له به غدا وه یه کسه رهوانه ی هه ولیرم ده که نه وه، به لام که منیان برده به غدا برده میانه ئه منی عام، ده وام له سه ر ته واو بوون بوو (هه رچه نده له وی هه موو کاتیک ده وامه)، منیان برده لای مدیری مه کته بی یه ک که ناوی محمه د صالح بوو، ده یان گوت کورده به لام به کوردی قسه ی نه ده کرد، زور مون دیار بوو، نه گه رچی ناردی چایه کم بو هات و گوتی کاری تو له لای ئیمه ته واو بووه، ته نها ئه وه یه داوای تو یان کردووه رهوانه ی جه ماعه ته که ت بکه یین، منیش گوتم تو به هه له دا چووی من هیچ جه ماعه تیکم نییه، من سه ربه خو به ندرکراوم، به سه رهاتی خوم به کورتی بو باس کرد.

زه نیکیکی لیدا موراسیله که ی هات، گوتی: «روح جیب اولیات سعدالله محمد حسین»، ته ویش به خیرایی چوو هیئای، که نه وه لیا ته که ی ته ماشا کرد گوتی تو له قه سری جمهوری نه و بروسکه یه ت به دوا دا هاتووه، له بروسکه که دا نوو سرا بوو: «بعد اطلاق سراحه یرجی ارساله الی القصر الجمهوری - مکتب العلاقات للمناقشات السیاسیه)، گوتی سه دام حوسین داوای تو ی کردووه.

به راستی به و بروسکه یه زور تیک چووم، چونکه ده یان ویست جوین به (بارزانیی نه مر) بدهم، منیش شهش سال

بهرووی سپییه وه له بهندیخانه ئازارو مهینه تیم کیشاوه، تازه به تازه بچم رووی خۆم رهش بکهه؟! ئه وه مه حال بوو له لام، ئه گهر ته نازولم بکردبوو ایه زۆر له میژبوو ته نانهت پیش راکردنم له بهندیخانه بهرده درام، ئه وانهی ئه وکات به ند بوون زۆر چاک ئه وه حه قیقه ته ده زانن.

باش بوو خوا رهحمی کرد ئه وه ندهی ته له فۆنیان کرد سه دام حوسینیان پی حاصل نه کرا، به شپوهیه کی کاتی ژووریکیان دامی ته له فۆنی تیدا بوو، به دوو ئه منیشیان گوت چیی ویست بۆی جیبه جی بکهه، منیش جاری هیچم نه کرد ته له فۆنم بۆ کاکم کرد که له ئوتیل دیوانیه بوو لای کاک محمه د حه یدهر، گوتم کاکه ئه گهر کاک عه ونی به فریام نه که وی من ته واه، کاکیشم به خیرایی چوو بووه لای کاک عه ونی، له و لاشه وه ئه و رۆژه تا به یانی ههر ته له فۆنیان ده کرد، به لام سه دام حوسین حاصل نه بوو، که ده یویست موناقه شهی سیاسیم له گه لدا بکا.

بۆ به یانی ده وام داندرا کاک عه ونی یوسف وه ک شیران گه یشته لام و، منیش بۆم باس کرد که چییان لیم ده وی، گوتی ئاسانه بلتی من جه ماعه تی رزگاریم، ئه وکاته ئه وان خه ریک بوو حزبی رزگارییان پیک ده هینا. باش بوو کاک عه ونی که چوو له لای مدیره که و دواتر چوو له لای مدیر عام، دیار بوو ته له فۆنیان کردبوو گوتبوویان ئیمه یه کییک ده نیترین.

دیسان فریشته یه ک له م مه ینه تیه ی رزگار کردم؛ دانیشتبووم له بالکۆنه که ی ئه منی عام، ئه منیک هاته لام گوتی: «کاکه تفضل للغرفة راح یأتیک خطر»، منیش هه روه ک ده لێن هه زار حیسابم بۆ خۆم کردو بریارم دابوو ئه گهر بشم کوژن جوین به که س

نه ده م.

ههر ئه وه نده م زانی پیاویکی جل رهشی رووخۆش و ده م به پیکه نین لیم هاته ژووره وه و سه لامی کردو گوتی: «العفو انی من الحزب مو من الامن»، منیش به خیر هاتنم کرد، لیتی پرسیم خه لکی کوپی؟ منیش گوتم هه ولیر، که گوتم هه ولیر نازانم چی لی به سه رهات؟! گوتی من چه ند سال له هه ولیر ژیاوم، هه تا ده مرم چاکه ی خه لکی هه ولیر له بیر ناکه م، ده ستی پیکرد گوتی مخابنه پیاوی وه ک تۆ به ند بی، بمزانیایه به ندی و خه لکی هه ولیری یارمه تیم ده دای، هیچ شتیکی وای نه گوت دلگیرم بکا، ههر قسه ی خۆش و باسی هه ولیر بوو.

پاشان چوو له لای مدیر عام و گه راپیه وه لای من گوتی کاکه فه رموو، یاتاغیکم پیبوو له گه ل جانتایه ک، زۆری لیکردم جانتایه که م بۆ هه لگری، له ده رگای گه وره ده یان ویست ئیزمان نه دن، له سه ره وه بانگیان کرد لییان گه رپن بابرۆن، من نه مده زانی بۆ کویشم ده با، ته کسویه کی راگرت و سوار بووین، له رینگا ئه دره س و ناوی خۆی له سه ر پارچه کاغه زیک نووسی و، کاغه زه که ی دامی و گوتی ههر ئیشیکت هه بوو به و ئه دره سه په یوه ندیم پیه بکه ئاماده م یارمه تیت بده م. دواتر هاته خواری و خواحافیزی له من کردو رۆشت، ته کسیه که منی گه یانده ئوتیل دیوانیه که کاکم له وی بوو.

ههر ئه وکاته ئه دره سی کا برام دراندو فریتمدا، چونکه به ته مای ئه وه نه بووم هیچ ئیشیکم پیتی بیی، به پیتچه وانه ی زۆر که س که له خویان ده ویست شتیکی وایان بۆ ریک بکه وی.

ته واه